

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 121, ЧИСЛО 11, П'ЯТНИЦЯ, 14 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ

1893

Vol. 121, No. 11, FRIDAY, MARCH 14, 2014

\$1.00

Агресію Росії розглядають в ООН

Левко Хмельковський

НЮ-ЙОРК. – У Постійному представництві України в ООН 7 березня відбулась пресконференція для американських газет, що виходять у США українською та російською мовами. Посол Юрій Сергєєв розповів про діяльність місії України у Раді Безпеки ООН та стан конфлікту між Україною та Росією, відповів на численні запитання присутніх. У зустрічі брав участь також другий секретар місії Єгор Пивоваров.

Посол Ю. Сергєєв розповів, що Президент Росії Володимир Путін намагається в Криму повторити схему своїх дій в Абхазії та Південній Осетії на території Грузії. У першій з цих республік було мобілізовано сепаратистів, які проголосили незалежність Абхазії, хоча абхазів там проживало не більше 10 відс. населення. Відразу ж було проведено референдум з приводу відокремлення від Грузії, у якому відмовилися брати участь грузини. Усе ж вислід референдуму було оголошено лише від числа його учасників. Таким чином утворилося уявлення, що більшість населення хоче вийти з складу Грузії. Ніби для відвернення міжнародного конфлікту Росія вислала в Абхазію так званих миротворців, котрі насправді були регулярним військом. Грузинське населення було змушене покинути терени свого поселення.

У Південній Осетії Росія застосувала видан-

Постійний представник України в ООН, Посол Юрій Сергєєв. (Фото: Левко Хмельковський)

ня паспортів місцевим мешканцям, після чого спровокувала військовий опір Грузії і ввела свої війська, завдавши Грузії жорстокої поразки.

Ці засоби здійснюються в Криму – виведення російського війська з постійних гарнізонів і введення в Крим нових підрозділів, видаван-

(Закінчення на стор. 12)

АКТУАЛЬНА ТЕМА

УКРАЇНА В НЕБЕЗПЕЦІ

Петро Часто

Події в Криму, а відтак у східних і південних областях України наближаються до останньої межі напруження. Воно, як відомо, спричинене масовими військовими провокаціями Росії, яка чинить кричуще беззаконня, нехтуючи думкою світу. США і країни Європи підтримують Україну в її прагненні зберегти державний суверенітет і територіальну цілісність. Українська сторона всіма силами намагається не дати найменшого приводу до переходу цього конфлікту у воєнну фазу, бо це означатиме загальну трагедію, наслідки якої тяжко передбачити. На жаль, нижче подана хроніка ескалації російсько-українського конфлікту свідчить, що справа рухається, виключно з вини Росії, у недобрый бік.

6 березня

■ Російські військові вночі затопили раніше списаний великий протичовновий корабель „Очаков“ біля входу в озеро Донузлав, перегородивши вихід в море кораблям Південної військово-морської бази Військово-морських сил Збройних сил України.

■ Захоплена російськими військовими Верховна Рада Криму звернулася до Президента Росії Володимира Путіна та до Державної Думи Російської Федерації (РФ) з пропозицією почати процедуру входження Криму до складу Росії.

■ Президент США Барак Обама підписав указ про запровадження візових обмежень щодо чиновників з Росії і Криму, дії яких, на думку Вашингтону, дестабілюють ситуацію в Україні.

■ Міністер сільськогосподарства Чехії Маріян Юречка встановив на будівлі свого міністерства прапор України. Він заявив, що цим символічним кроком хоче „висловити свою співучасть у подіях, які зараз відбуваються в Україні, і підтримку українському народові“.

■ Міністерство закордонних справ України заявило, що на території Криму Росія готує провокації за участю людей, перевдягнутих у форму українських військовослужбовців.

■ Прем'єр України Арсеній Яценюк заявив в штаб-квартирі НАТО на зустрічі з Генеральним секретарем Андерсом Фогом Расмусеном, що Україні ще не час вступати в НАТО.

■ Голова Ради міністрів Польщі Дональд Туск запропонував негайно підписати Угоду про асоціацію України з Європейським Союзом (ЄС).

■ Генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмусен закликав Росію виконати свої міжнародні зобов'язання й зупинити військову ескалацію в Криму.

■ Меджліс кримських татар закликав бойкотувати місцевий референдум про входження Криму до складу Росії, призначений на 16 березня.

(Закінчення на стор. 11)

У Вашингтоні протестували проти агресії Росії

ВАШІНГТОН. – 6 березня в столиці США понад 2,000 українців, які прибули з різних міст країни, протестували біля Білого Дому проти агресивних дій Росії в Україні. Вони тримали плякати „Україно, повстань!“, „США – допоможіть Україні!“ та інші. Автобусами приїхали громади з міст Чикаго, Дітройту, Бостону, Клівленду, та з штатів Нью-Джерсі, Пенсильванії, Коннектикат. (Фото: Стефан Вельгаш)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Розпочався автопробіг на схід

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 10 березня у місто почався стартував всеукраїнський автопробіг до міст сходу України та Криму на знак миру і неподільності держави. Його ініціювали дніпропетровський Автомайдан та організація воїнів-афганців „Ніхто, крім нас“. До 20 авт дніпропетровських активістів приєдналися водії з Києва і міст західної України. Вони відвідають Запоріжжя, Херсон, Маріуполь, Донецьк, Луганськ, Харків, де відбудуться віча на підтримку територіальної цілісності України і проти сепаратизму. Для українських вояків учасники акції зібрали теплі речі та харчі, а також малюнки і листи з словами підтримки від дніпропетровських дівчат і дітей. Авта прикрашені державними прапорами і плякатами „Ми неподільні“, „Афганці проти війни“. (УНІАН)

■ Регіонал виступив проти референдуму

КІЇВ. – 11 березня народний депутат від Партії Регіонів Юрій Мірошниченко заявив, що рішення про референдум та декларація незалежності Криму є незаконними, тому що Верховна Рада Криму не мала повноважень ухвалювати такі рішення. Депутат зазначив, що можна говорити про наповнення автономії Криму реальними інструментами, механізмами щодо кадрових призначень, розподілу бюджету, але говорити про відокремлення Криму, яке ініціюється референдумом, це навіть злочинно (УНІАН).

■ Посилено охорону кордонів

КІЇВ. – Державна прикордонна служба повідомила 10 березня, що за минулу добу не пустила до України 342 громадян Росії, які перевозили символи провактивного характеру та предмети, які можна використовувати для нанесення тілесних ушкоджень. Це відбулося в рамках спільної акції Міністерства внутрішніх справ та Служби безпеки України під назвою „Кордон“. (Бі-Бі-Сі)

■ Стали на захист міліції

ЧЕРКАСИ. – Сільська влада Дубіївки, що у Черкаському районі, 5 березня виступила на захист репутації міліціонерів. Жителі села збентежені тим, що нині спостерігається збільшення дрібних злочинів та хуліганства, що чиняться часто від імені майданівців. Селяни просять не звинувачувати суцільно усіх працівників міліції у тих негативних подіях, що сталися на Майдані. „Далеко не всі у міліції злочинці“, – говорить представник Дубіївської громади Андрій Безбах. Задля наведення порядку у містах та селах жителі Дубіївки звернулися до Верховної Ради з проханням якнайшвидше переглянути існуючі закони про міліцію і прийняти нові, що відповідають європейським нормам. А поки що вони сподіваються на активність працівників міліції, що залишилися на варті спокою громадян. („Нова доба“)

■ Спалили прапор „Шахтар“

ДОНЕЦЬК. – 9 березня учасники проросійського віча спалили помаранчево-чорний прапор футбольного клубу „Шахтар“, помилково прийнявши його за червоно-чорний прапор УПА. Один з групи молодиків, які говорили російською мовою, видерся на будівлю у центрі Донецька і скинув вниз синьо-жовтий державний прапор і розташований поруч стяг донецького „Шахтаря“. Після цього молодики підпалили прапор чемпіонів України з футболу. (Радіо „Свобода“)

■ Аграрії розповіли про корупцію

КІЇВ. – 10 березня представники провідних аграрних об'єднань України у зверненні до виконуючого обов'язки Президента України Олександра Турчинова заявили, що у 2013 році втрати від корупції перевищили 200 млн. грн. Дотації з бюджету отримали лише ті підприємства, власники яких змогли корумпувати відповідальних чиновників. Отримати підтримку держави можна було за хабара у 15-25 відс. від суми, що виділялася. Гроші, які повинні використовуватися для розвитку агросектору, осідали в кишенях чиновників. („ЛігаБізнесІнформ“)

ТОЧКА ЗОРУ

„Не час для мовних суперечок“

Петро Часто

Політики, ще кільканадцять днів тому запобігаючи ласки в Майдану, втираючись в довір'я до цього незрозумілого їм, непоступливого і тому чужого для них, гондлярів посадами, всенародного руху, бігаючи від сцени, де надривали пупи в ультрапатріотичних вигуках, до злочинця-президента на „мирні переговори“ і назад на сцену, сьогодні знову зручненько вмощуються революції на голову, знову стають політиканами-циніками, як були й до того. Так хутко забули, що не вони, не їхні підспівування на два боки повалили режим кримінальників, а тільки Майдан, тільки непохитні Сотні Самооборони, включно з Небесною Сотнею, на святій крові якої має постати нова Україна, як колись на крові мучеників постала Церква Христова.

Має постати! Тільки чи всі хочуть цього? Ні, прямо зараз вони не скажуть, що не хочуть, ще якийсь час будуть роззіратися, триматимуть ніс за вітром, сподіваючись, що величезний досвід пристосуванства допоможе їм і цього разу.

Втім, часом буває, що й і пристосуванці прислужаться добрій справі, та все ж головне, першорядне, доленосне – не для їхніх білих рученьок. Тому у ці критичні дні два підставові виміри захисту України – збройний і духовний – залишилися без державного проводу.

Бо інакше як це розуміти: українські військові частини у Криму, забльоквані „невідомими“ вояками в уніформах без розпізнавальних нашивок, дістали з Києва наказ ні в якому разі не чинити збройного опору, бо, мовляв, Володимир Путін тільки цього й чекає, і один-єдиний постріл з українського боку розв'яже Москві руки для збройної інтервенції. Все дуже правильно і дуже логічно. Крім одного. Якщо для командування Збройних сил України так довго, понад два тижні, залишалось таємницею, хто ж ті „невідомі“ нападники – при цьому, що у Криму всі добре знали, що це російські вояки з кримських баз Чорноморської флотії – то чому Міністерство оборони України чи Генеральний Штаб у перший же день нападу не звернувшись до Москви з офіційним запитом: „Чи це часом не ваші вояки?“. І якби Москва відповіла, що ні, не наші, то це й була б достатня підстава для рішучої протидії з боку українських військових частин.

Час втрачено, а з ним і військову честь Збройних сил України. Забльоквані українські частини – у тяжкому стані. Не надто переможна картинка: цими днями рівненські фермери привезли для українських вояків харчі та інші речі першої необхідності...

Не скріпив бойовий дух українських частин новопризначений Головнокомандуючий українською Чорноморською флотією адмірал Денис Березовський, який буквально на другий день зрадив присязі і перейшов на бік кримських сепаратистів...

Чи ж не доцільніше було повернути на службу тих адміралів і генералів, котрих Віктор Янукович позвільняв саме як патріотичних офіцерів? Наприклад, адмірала Ігоря Кабаненка, який цими днями в інтерв'ю для Радіо „Свобода“ відверто сказав: „Агресора неможливо умиротворити, його можна тільки зупинити“. Чи, може, саме такої ось патріотичності й готовності збройно захищати Україну боїться і нова влада? І такі люди їй не потрібні?

Бо адмірал Д. Березовський – не єдина її помилка. Ось цими днями обуренням вибухнув Львів – проти призначення прокурором області Володимира Гураля, добре відомого на Львівщині корупціонера, одного з вірних підручних зметеного Майданом Генпрокурора Віктора Пшонки.

У Рівному громада міста не прийняла новопризначеного начальника обласної міліції полковника В'ячеслава Чайку. Тобто подекуди вже відбувається щось таке, що ніяк не узгоджується з духом Майдану. Бо якби узгоджувалося, то чому б „новій“ владі було не запропонувати на пости міністра внутрішніх справ і міністра оборони Юрія Луценка і Анатолія Гриценка, адже ж обидва на цих постах принесли чимало користі, керуючись саме національними інтересами України. Як могло статися, що ні з того, ні з сьо-

го Міністерство внутрішніх справ очолив Арсен Аваков, не маючи до цієї ділянки найменшого професійного стосунку? А може, має? Може, знаменитий опонент Москви, колишній советський військовий розвідник Віктор Суворов недаремно остерігає (див. львівський журнал „І“), що А. Аваков є одним з виконавців далекосяжного кагебістського пляну В. Путіна?

А тепер звернімо увагу на другий підставовий вимір оборони України – духовний, безпосередньо пов'язаний з душею нації, її мовою.

Відразу після повалення режиму В. Януковича Верховна Рада величезною більшістю голосів – не лише колишніх опозиціонерів, але й „регіоналів“, скасувала сумновідомий і явно протиукраїнський мовний закон Колісниченка-Ківалова. Виконуючий обов'язки Президента Олександр Турчинов ужив щодо цього скасування своє право вето: мовляв, зараз не час для мовних суперечок. З одного боку така „політкоректність“ є ніби слушною. Річ сьогодні справді не в мові. „Майданна“ Україна всіма своїми мовами висловлює одне – бажання підпорядкувати державного монстра народові, перебудувати країну на принципах добра і краси, жаданих для всього суспільства, для всіх етносів України.

Але для українців також. „Зараз не час для мовних суперечок“ – так політкоректні ліберали завжди говорили, коли історія надавала шанс нашій прибитій до землі нації підняти голову. І кожного такого разу знаходилися хруні, для яких мир і спокій моменту були важливішими, ніж відродження нації і виведення її на такий рівень, на якому вже ніколи не повторяться смертельні небезпеки для нашої мови і культури, для нашого національного „я“.

„Не час для мовних суперечок“ – ця лукава формула насправді залишає невідвойованими загарбані імперською Москвою наші духовні терени. Українська Народна Республіка впала саме тому, що для її провідників-соціалістів той великий шанс не був часом ні для „мовних суперечок“, ні навіть для створення боєздатної національної армії. У висліді міра царсько-імперської русифікації не була зменшена.

Відновлення Незалежності в 1991 році також було „не часом для мовних суперечок“. І ще більша міра русифікації нашого народу в советський період знову залишилася неторкненою.

Після великого зла, заподіяного нашій мові україноненависницьким режимом „регіоналів“, зграєю азарових, табачників, колісниченків, дивно знову чути, що „не час для мовних суперечок“, бо це означає, що не треба відбирати назад простір нашого національного духу, завойований ворогом.

Добреньким українським політикам, справедливим до всіх мов, окрім своєї, варто б нагадати, що навіть Володимир Ленін, клясичний психопат і вкрай аморальний тип, все ж керувався елементарною логікою, пишучи, що „українська мова не матиме рівних умов для свого розвитку, поки не будуть виправлені всі минулі історичні кривди щодо неї“. Ось ще уривок з ленінської „Резолюції ЦК РКП (б) про Радянську владу в Україні“ (1919 рік): „З огляду на те, що українська культура (мова, школа і т. д.) протягом століть придушувалася царизмом і експлуататорськими клясами Росії, ЦК РКП зобов'язує всіх членів партії всіма засобами сприяти усуненню всіх перешкод до вільного розвитку української мови і культури“. То виходить, що „вождь світового пролетаріату“ був менш „політкоректний“, ніж в. о. Президента О. Турчинов?

У зв'язку з цим годі оминати запитання: чому нагорі „ нової влади“ опинилися діячі саме з „Батьківщини“? Що це може значити? Адже ця партія добре відома відсутністю української національної ідеології, відома зрадниками, перекинчиками, пам'ятаємо її спроби утворити двопартійну „широку коаліцію“ з Партією Регіонів. То ж яка таємна сила вносить „Батьківщину“ на поверхню політичного життя тепер, коли Майдан розпочав нову еру України?

І що, наприклад, значать слова того ж О. Турчинова, що Майдан вже може розходитися? Те, що завданням революції й було перебрання влади „Батьківщиною“ – партією з невиразним національним обличчям і невиразними політичними цілями?

Казки Президента Володимира Путіна

5 березня Державний департамент США опублікував спростування 10 тверджень, висловлених Президентом Росії Володимиром Путіним на прес-конференції 4 березня щодо ситуації в Україні. Спростування розміщені на веб-сайті Держдепартаменту під заголовком „Казки Президента Путіна: 10 неправдивих заяв про Україну“. Нижче подаємо цей текст.

„Такої брехні, до якої вдається Росія, щоб виправдати свої незаконні дії в Україні, світ не бачив з часів дивовижних російських казок. Як писав Достоевський, „Формула „два плюс два дорівнює п'яти“ не позбавлена своєї привабливості“, – зазначається у вступі.

Далі Держдепартамент подає 10 висловів В. Путіна, що „виправдовують російську агресію в Україні“, а потім факти, які спростовують висловлювання російського президента.

1. В. Путін каже: російські війська в Криму лише захищають російські військові сили. А інфраструктуру і військові об'єкти в Криму захоплюють „групи самооборони громадян“, а не російські війська.

Факти: всі дані свідчать про те, що співробітники російських спецслужб знаходяться в самому серці антиукраїнських сил в Криму. Ці люди носять уніформу без відзнак, але при цьому керують транспортними засобами з російськими військовими номерами і вільно ідентифікують себе як російські сили безпеки, відповідаючи на запитання міжнародних засобів масової інформації та українських військових. Більш того, ці люди мають зброю, яка, як правило, не доступна для цивільних осіб.

2. В. Путін каже: дії Росії узгоджуються з Договором про дружбу 1997 між Україною і Російською Федерацією.

Факти: угода 1997 року вимагає від Росії поважати територіальну цілісність України. Військові дії Росії в Україні, які дали їм оперативну контролю над Кримом, є явним порушенням територіальної цілісності і суверенітету України.

3. В. Путін каже: опозиція не реалізувала угоду від 21 лютого з відстороненим українським Президентом Віктором Януковичем.

Факти: в угоді від 21 лютого викладено плян, згідно з яким Верховна Рада повинна прийняти законопроект, щоб повернути Конституцію 2004 року і відповідно конституційну систему з центром влади у парламенті. Згідно з умовами угоди, В. Янукович повинен був підписати відповідний законодавчий акт протягом 24 годин. Однак, В. Янукович відмовився це зробити. Замість цього він упакував своє майно і втік, залишивши свідоцтва широкомасштабної корупції.

4. В. Путін каже: уряд України нелегітимний. В. Янукович, як і раніше, є законним керівником України.

Факти: 4 березня сам В. Путін визнав той факт, що В. Янукович „не має політичного майбутнього“. Після того, як В. Янукович втік з України, навіть його власна Партія Регіонів повстала проти нього, проголосувала за його відсторонення від посади президента і підтримала новий Кабінет міністрів. Новий Кабмін України був затверджений демократично обраним українським парламентом – 371 голосом (82 відс. голосів).

5. В. Путін каже: в Україні гуманітарна криза і сотні тисяч українців втікають в Росію в пошуках притулку.

Факти: на сьогоднішній день немає абсолютно жодних доказів гуманітарної кризи. Немає також жодних доказів про потік біженців, які рятуються з України у Росії. Міжнародні організації провели перевірку на місцях, поспілкувалися з українськими прикордонниками, які також спростували ці твердження. Незалежні журналісти, що були на кордоні, не повідомили про потік біженців.

6. В. Путін каже: етнічні росіяни перебувають під загрозою.

Факти: за винятком російської преси та російського державного телебачення, ніде більше немає повідомлень про те, що етнічні росіяни перебувають під загрозою. Новий український уряд поставив пріоритетом встановлення миру і примирення з самого початку. В.о. Президента України Олександр Турчинов відмовився підписати закон, що обмежує використання російської мови на регіональному рівні. Етнічні росіяни та російськомовні громадяни подали петиції, які підтверджують, що їхні громади не піддавалися погрозам. Крім того, після створення нового уряду в Києві встановилася спокійна обстановка. Там немає сплеску злочинності, мародерства і ніякої помсти політичним опонентам.

7. В. Путін каже: російські бази знаходяться під загрозою.

Факти: російські військові об'єкти були і залишаються в безпеці, і нова українська влада зобов'язалася дотримуватися всіх чинних міжнародних угод, в тому числі тих, які стосуються російських баз. А ось українські бази в Криму знаходяться під загрозою з боку військових РФ.

8. В. Путін каже: в Україні були масові напади на церкви і синагоги в південній і східній Україні.

Факти: українські релігійні провідники в країні заявили, що не було жодного випадку нападів на церкви. Всі церковні керівники України, включаючи представників Української Православної Церкви Московського патріархату, висловили підтримку новому політичному керівництву, закликавши до національної єдності. Єврейські групи на півдні та сході України повідомляють, що вони не зафіксували зростання проявів антисемітизму.

9. В. Путін каже: Київ намагається дестабілізувати Крим.

Факти: тимчасовий уряд України виступив з закликом до діалогу. Водночас російські війська вийшли за рамки своїх баз, щоб захопити політичні об'єкти та інфраструктуру в Криму. Уряд у Києві негайно вислав посланців, щоб розрядити ситуацію. Останньому з посланників Петрові

(Закінчення на стор. 8)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Від блокади постраждає населення

КИЇВ. – 6 березня перший заступник директора Національного інституту стратегічних досліджень Ярослав Жаліло оприлюднив огляд економіки Криму, який стверджує, що від блокади півострова постраждає передовсім його населення. Крім субсидій Києва до бюджету, понад 80 відс. питної води та електроенергії півострів отримує з України. Вирішальний вплив Україна має й на основний фактор кримської економіки – туризм. У разі продовження окупації півострова, Україна зможе впровадити плату за воду та електроенергію. Курортний сезон 2014 року вже зірваний, а це втрати не лише для бюджету автономії, а насамперед для пересічних громадян, які заробляють на туристах. (Радіо „Свобода“)

„Межигір'я“ зачинили

КИЇВ. – 3 11 березня тимчасово припинено вільне відвідування резиденції „Межигір'я“ у зв'язку з необхідністю інвентаризації майна, уникнення його псування і випадків вандалізму. Контроль здійснюватиме Міністерство внутрішніх справ спільно з представниками громадськості. („Українська правда“)

Українські телеканали зникли у Криму

СИМФЕРОПІЛЬ. – 10 березня у Симферополі відключено цифрове мовлення українських телеканалів, на частотах яких тепер транслюються загальноросійські телеканали „Перший“, „НТВ“, „РТР-Планета“, а також багато розважальних російських каналів. У кабельній мережі „Ялта ТВ“ і у Севастополі також відключили всі українські канали. („Українська правда“)

Будував маєток для коханки

КИЇВ. – За 200 метрів від головних воріт резиденції „Межигір'я“ компанія, підпорядкована Вікторові Януковичеві, розпочала будівництво розкішного маєтку для співмешканки экс-президента Любови Полежай. Про це свідчать документи, знайдені журналістами 8 березня у кабінеті директора резиденції. Також її власність підтверджена записом у базі Державної архітектурно-будівельної інспекції. Усе мало бути в традиційних „Межигір'я“: вздовж паркану – дрто під напругою, зовні будинку – колони, ліпнина й мармур, а розкішні інтер'єри, що їх мали оформити всередині, вже були намальовані в проектному альбомі. („ЛігаБізнесІнформ“)

Ціна на газ зростає

КИЇВ. – Голова Київського міжнародного енергетичного клубу Олександр Тодійчук заявив 12 березня, що новій українській владі треба враховувати „Харківську угоду“, яка передбачала отримання Україною знижки за російський газ в обмін на продовження базування у Криму російської Чорноморської фльоти. Якщо Росія анексує Крим, або відбудеться будь-який інший перегляд статусу Чорноморської фльоти на півострові, харківська знижка втратить вагу і Україна платитиме повну ціну за російський газ згідно з формулою, передбаченою у контрактах від січня 2009 року – по 450 дол. за 1,000 кубометрів газу. (УНІАН)

Створили мапу майна політиків

КИЇВ. – Стипендіят ім. Вацлава Гавела, журналістка Радіо „Свобода“ Наталка Седлецька створила інтерактивну мапу MapUkrainianPER.org, на яку заносити дані про майно політиків України за кордоном. Вже оприлюднено список з 18 політиків-регіоналів, який збільшується. Євросоюз запровадив санкції проти українських чиновників з попередньої влади, звинувачуючи їх у насильницькому придушенні мирних протестів, а також у великій корупції, що виходить за межі України. Якщо статки цих людей будуть знайдені, то вони будуть заморожені. Мапа має полегшити ці пошуки. Подані адреси будинків, квартир, а також адреси і назви компаній, заснованих українськими політиками. (Радіо „Свобода“)

Андрій Дециця – випускник Альбертського університету

ЕДМОНТОН, Альберта. – Андрій Дециця 27 лютого призначений виконувачем обов'язків міністра закордонних справ України. Він отримав ступінь магістра у відділі історії Альбертського університету (1995) після успішного захисту дисертації „Поява багатопартійної системи в Польщі й Україні“, написаної під керівництвом проф. Івана Химки.

Андрій Дециця. (Фото: КІУС)

Перед вступом на магістерську програму А. Дециця отримав стипендію ім. Осипа та Йосафата Непораних від Канадського інституту українських студій (КІУС) для проведення дослідження „Проблеми переходу від тоталітаризму до демократії: Україна, 1989-1991“.

Протягом цього часу А. Дециця працював у КІУС науковим асистентом. Під час свого перебування в КІУС молодий науковець склав іспит

на знання англійської мови і був зарахований аспірантом у відділі історії.

Повернувшись в Україну, А. Дециця працював радником посольств України у Польщі та Фінляндії, послом з особливих доручень та спеціальним представником в Організації з безпеки і співробітництва в Європі.

* * *

За кордоном вчилися також Міністер економіки Павло Шеремета, який, крім Львівського університету ім. Івана Франка закінчив університет Емори (Атланта, США), програми управлінського розвитку у Гарвардській школі бізнесу та інші студії за кордоном, Міністер охорони здоров'я Олег Мусій – закінчив Київський медичний інститут ім. Олександра Богомольця, навчався у Польщі, США, Фінляндії, Австрії, Німеччині.

АМЕРИКА І СВІТ

■ „Economist“: „Росія не зупиниться...“

ЛОНДОН. – Захід повинен покарати Президента Росії Володимира Путіна за захоплення Криму, – пише британський журнал „Economist“ в головній статті 11 березня. „Economist“ відкидає думку про те, що демократичний світ не повинен втручатися в конфлікт, щоб не спровокувати війну з Росією. Журнал стверджує: „Путін порушив основи міжнародного порядку і створив небезпечні прецеденти, що виходять далеко за межі українського питання. Робити поступки викрадачам завжди небезпечно: часто тих, хто не може відразу дати відсіч, надалі очікують ще суворіші випробування... Якщо Захід не діятиме, Росія не зупиниться. Путін представлятиме величезну загрозу сусідам, якщо його не будуть стримувати ані закони, ані боязнь відсічі з боку Заходу“. („Кореспондент“)

■ Поляки залишають Крим

ВАРШАВА. – Міністерство закордонних справ Польщі 7 березня закликало польських громадян покинути територію Криму у зв'язку з тим, що ситуація на півострові може розвиватися непередбачуваним чином. МЗС Польщі також рекомендувало утриматися від поїздок в Україну, зокрема в Харківську, Дніпропетровську, Донецьку, Луганську та Запорізьку області. „Громадяни, які перебувають у цих регіонах, повинні бути особливо уважними й обмежити своє пересування місцями, де вони безпосередньо живуть або працюють“, – йдеться в повідомленні. МЗС Польщі видало офіційну рекомендацію під назвою „Не подорожуй“, яка є другою з чотирьох можливих рекомендацій після останньої і найкатегоричнішої – „Негайно покинь країну“. (Радіо „Свобода“)

■ Нафта – в руках екстремістів

ТРІПОЛІ. – Лівійські повстанці заявили 7 березня, що розпочнуть постачати нафту до комуністичної Північної Кореї. У контрольованому лівійськими сепаратистами морському порті Ес-Сідр вже стоїть північнокорейський танкер „Morning Glory“, який чекає на завантаження нафтопродуктами. Центральний уряд у Тріполі вважає торгівлю нафтою, яку почали повстанці, незаконною. Тим часом сепаратисти, які контролюють схід країни, вже створили власну нафтову компанію „Libya Oil and Gas Corp“. Експерти сумніваються, чи цій компанії пощастить з замовниками, оскільки перевезення лівійської нафти супроводжується великими ризиками. Північна Корея залежить від чужих енергоносіїв. Найбільшим постачальником нафти для Пхеньяну є Китай. У 2013 році Північна Корея купила 578 тис. китайської нафти. (УНІАН)

■ „Тракстон“ вже в Чорному морі

ПАРИЖ. – Інформаційне агентство „Франс-Прес“ повідомило 7 березня, що того дня американський ескадрений міноносець „Тракстон“ пересік протоку Босфор і увійшов у Чорне море. Його супроводжував катер берегової охорони Туреччини. Есмінець „Тракстон“ візьме участь у раніше запланованих навчаннях разом з військово-морськими силами Болгарії і Румунії. Прибуття американського бойового корабля в Чорне море збіглося з загостренням ситуації в Криму, де перебуває російська Чорноморська фльота, котра є однією з причин загострення ситуації на півострові. Самопроголошена влада Криму відмовилася підпорядковуватися новому центральному уряду України і має намір провести 16 березня референдум про приєднання Криму до Росії. (УНІАН)

■ НАТО потребує більших витрат

БРЮСЕЛЬ. – Те, що Захід зменшує витрати на оборону, веде до збільшення стратегічної нестабільності в Європі, – завив 7 березня Генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмусен в інтерв'ю для Бі-Бі-Сі. „Я сподіваюся, що політики в усіх країнах НАТО тепер переглянуть свої пріоритети, що стосуються інвестицій в безпеку і оборону. Самозрозуміло, що оборона обходиться дорого, але відсутність безпеки обходиться дорожче“, – сказав Генеральний секретар НАТО. („Дзеркало тижня“)

Кров Майдану, збройна агресія... Що далі?

Володимир Чумак

Криваву сторінку новітньої історії України було перегорнуто близько 4-ої години ранку у ніч з 30 листопада на 1 грудня 2013 року, коли відбулася спроба силового придушення владою київського Майдану Незалежності, де громадяни у мирний спосіб виявляли незгоду зі зливом підписання Угоди про асоціацію з Євросоюзом. Унаслідок чого 35 осіб звернулися по медичну допомогу, з яких семеро потрапили до лікарень. Наступного дня, під час масової акції протесту проти дій влади під Адміністрацією Президента України відбулися чергові жорстокі побиття. В подальшому кількість жертв з боку протестувальників зростає в рази. Міністерство охорони здоров'я України досі не може назвати їх остаточну цифру.

Адже на сьогодні окрім сотні загиблих зниклими безвісти вважаються близько 300 людей, а нещодавно журналісти довідалися про спалення під час тих подій обезголовлених трупів у крематорії при цвинтарі. Оразу можна було побачити у цих трагічних подіях добре набиту у подібних справах „руку Москви“. Залишки сумнівів щодо цього були розвіяні наступними подіями в Криму та на південному сході країни, де росіяни вдалися вже до відвертих провокацій, погроз силою та військової інтервенції.

Про існування реальної загрози суверенітету та територіальній цілісності України з боку Російської Федерації роками переконливо доводили українські (і не лише) експерти. Світ на те, на жаль, легковажив – Вашингтон був заклопотаний то Іраком, то Афганістаном, то Іраном; Європа переймалася своїми внутрішніми справами; колишнє ж українське керівництво України й поготів було до усього байдужим, окрім невпинного особистого збагачення. Нікого не навчив навіть трагічний досвід Грузії. Натомість Кремль, безкарно відхопивши шматки грузинської території, був захоплений млявістю Заходу до подальших авантур. Варто було б звернути належну увагу хоча б на наступне.

З геополітичної точки зору Чорноморська фльота Російської Федерації (ЧФ РФ), безперечно, не є військовою домікантою в Чорному й Середземному морях – вона суттєво поступається своєю міццю військово-морській потужності країн НАТО у регіоні. Туреччина контролює ще й Босфорську протоку – вихід до просторів світового океану. Втім, свою здатність відігравати роль дестабілізуючого чинника в Чорномор'ї ця фльота довела ударами по Грузії з моря у війні 2008 року. Тож хіба можна було тим легковажити передусім Україні, на теренах якої, у Криму, перебуває головна база ЧФ? Тим більше, що у складі російської фльоти – не лише бойові кораблі: на околиці Севастополя базовано частини та підрозділи 810-ої окремої бригади морської піхоти ЧФ, серед яких є десантно-штурмові, десантні, розвідувальні, інженерні, водолазні, вогнеметні формації тощо.

Було відомо й те, що від 2009 року ця бригада належить до тих бойових одиниць російських збройних сил, що перебувають у стані постійної готовності і де служать, переважно, професіонали: як стверджувала російська преса, поточного року один з батальйонів мав комплектуватися вже виключно вояками за контрактом. Тобто це – цілком боездатне військово-формування, бійці якого мають навички бойових дій на суходолі, диверсійних і десантних операцій з моря та повітря. Вони брали участь у Чеченській війні; готувалися воювати і в Грузії у 2008 році, але вимушено залишилися у Севастополі для охорони бази через „прохолодні“ на той час стосунки між Києвом і Москвою (тож грузинський Президент Михайло Саакашвілі дійсно мав причини для вдячності Вікторові Ющенкові). Вони охороняли низку російських військових об'єктів на українській території, а також і маяки, які Росія вперто відмовляється передати Україні. І підтримують свій бойовий вишкіл завдяки постійним тренуванням там же, у Криму, на полігоні „Опук“, який також перебуває у розпорядженні росіян.

Усі пам'ятають, як нервово реагувала Москва на Помаранчеву революцію. Нинішній Май-

дан створив для Кремля виклик набагато серйозніший. Якщо у 2004-му українці відстоювали лише своє право вільно обирати, то тепер йшлося про вибір цивілізаційний. Адже усім зрозуміло, що перемога Майдану означала кінець сподівань не тільки на відтворення євразійської імперії (під якою назвою вона б не маскувалася), але й нежиттєздатність навіть „м'яких“ російських проектів на кшталт Митного союзу. За цих умов відчайдушні спроби Москви повернути ситуацію на свою користь, аж до застосування силових чинників, не видаються аж надто неочікуваними. Українсько-російський конфлікт 2003 року навколо острова Тузла, на жаль, залишився невивченою наукою...

Було цілком очевидним, що Кримський півострів є найбільш придатним для реалізації вибухонебезпечного сценарію. На відміну від звичайної практики компактного базування чужоземних військ на чужій території об'єкти ЧФ РФ були розкидані по усьому півострову. Тож ніщо не заважало пересуванню російських морських піхотинців його територією для здійснення „захисту від нападу екстремістів“ будь-де, аж до застосування зброї проти уявних нападників. До того ж, чимало кримської нерухомості належить громадянам Росії чи російському урядові, і це майно також „потребувало захисту“.

А більш сприятливого ґрунту для організації різноманітних заворушень за національною чи релігійною ознакою, аніж у Криму, – годі й шукати. Ті ж кримські татари вже неодноразово виходили на акції протесту проти свавілля кримських чиновників; це – переважно російськомовний регіон, де навіть представники української (?) влади ніколи не приховували свого москвофільства. Ще до початку російської навали такий собі Сергій Смольников, депутат Севастопольської міськради, звертався до Володимира Путіна з проханням „надати військову та іншу допомогу братньому народові... для захисту суверенітету країни, російського населення Криму й інших регіонів України... Збір підписів від населення здійснюється у міській соціальній мережі“.

Можна було б вважати це маячнею, яку списати на хибну свідомість автора звернення, але під ним підписи не одного, а 12 депутатів міськради! Ще 2 грудня 2013 року Верховна Рада Кримської автономії ухвалила й оприлюднила (не державною, а російською мовою) рішення „Про загострення політичної ситуації в Україні“, де засуджувала „спроби насильницького захоплення влади в країні..., поширення неонацистських, антиросійських настроїв...“. Рішення підтримане 76 з 78 депутатів. Чи варто було за таких умов сподіватися, що „нічого не станеться“ з огляду лише на „здоровий глузд“?

Неабияка небезпека, здається, була зрозуміла усім, окрім колішньої київської влади. Недаремно після відвідування Києва Міністер закордонних справ Швеції Карл Більд зазначив у своєму „Twitter“ 6 грудня: „...Попереду дуже критичні дні для України. Небезпеку не можна недооцінювати. Я боюся, що сили, які хочуть, щоб Україна зійшла з європейського шляху, не будуть соромитися використання насильства“.

Само так і сталося. На кримську землю, де морськими піхотинцями ЧФ було забезпечено безперешкодне перекидання підкріплення, швидко висаджуються російські бійці і техніка – здебільшого без розпізнавальних ознак, через що військова чужоземна присутність миттєво збільшується чи не вдвічі. Згодом належність цих підрозділів перестає бути таємницею: батальйон „Восток“ з Чечні з відповідним бойовим досвідом, 7-ма десантно-штурмова бригада Збройних сил РФ, 45-й окремих десантний полк спецпризначення, підрозділи 76-ої десантно-штурмової дивізії „Псков“.

За участю цих вояків формуються „місцеві загопи самооборони“ Криму (наразі ідентифіковано їх керівника – це заступник командира згадуваної 810-ої бригади), блокуються українські військові частини та об'єкти, призначаються маріонеткові кримські керівники, фор-

(Закінчення на стор. 19)

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Україна і імперія (Пролог до сучасних проблем)

Тарас Гунчак

В історії вже давно відомий факт, що імперіям помирати дуже тяжко. Це стосується і Росії. Виправдуючи свій імперіалізм, росіяни використовували оманливу ідею „слов'янського братерства”. Роблять вони це й сьогодні. Що говорити, коли навіть в Америці редактор газети „Россія“ Микола Рибаків написав 14 листопада 1949 року листа до Президента Гарі Трумана, впевнюючи, що українці є тільки частиною великої російської нації...

Президент Леонід Кравчук, який опинився у центрі боротьби за державну незалежність України, писав у своїх спогадах, що вже перед прийняттям Деклярації про державний суверенітет України 16 липня 1990 року Москва затято боролася „за збереження коначої радянської імперії”.

Найбільшим подвижником збереження СРСР був Михайло Горбачов, котрий у червні 1990 року говорив про життєдайну силу, що її Росія одержувала від інших культур і мов. Подібну думку висловив Олександр Солженіцин в одній зі статей: мовляв, російська національна ідея є незбагненною без імперіально-го контексту.

Це були лише передвісники подій, які відбувалися після 24 серпня 1991 року, дня відновлення державної незалежності України. Як же сприйняла цю історичну подію Москва? Вже через два дні Павло Воцанов, прес-секретар Президента Росії Бориса Єльцина, зробив офіційну заяву про те, що Росія залишає за собою право порушувати питання кордонів тих країн, які проголосили свою незалежність. Наступного дня міський голова Москви Гаврило Попов заявив на телебаченні, що акти проголошення незалежності були незаконними і тому повинні бути скасовані. Ці заяви стали неначе прологом до політичної війни між Росією й Україною.

У цьому контексті на особливу увагу заслуговує постанова Верховної Ради Російської Федерації від 23 січня 1992 року про неконституційність рішення 1954 року щодо передання Кримської області зі складу Російської РФСР до складу УРСР. Цим актом Росія почала розгравання „кримської карти”, ведення відкритої боротьби за півострів, Чорноморську флоту, Севастопіль і ядерну зброю як центральні об'єкти своєї політики.

Напруженість у взаєминах між Україною і Росією досягла апогею, коли російські урядовці обговорювали можливість застосування ядерної зброї в попереджувальних цілях. Ця теза знаходить підтвердження у розмові Б. Єльцина з прем'єр-міністром України Костянтином Масиком. Що такі ідеї і розмови блукали владними коридорами Москви, засвідчує також інтерв'ю міського голови Санкт-Петербургу Анатолія Собчака журналістові однієї з паризьких газет.

У відповідь на постанову парламенту Російської Федерації, Верховна Рада України дала дуже виважену і водночас безкомпромісну відповідь, за яку 6 лютого 1992 року проголосували 363 депутати. Документ розцінював дії російських парламентаріїв „як такі, що можуть дестабілізувати суспільно-політичну ситуацію в Україні і Росії”. Україна заявила, що підтверджує свою відданість гельсінкським угодам, зокрема принципу недоторканності існуючих державних кордонів, і відкидає будь-які територіальні претензії.

Заява Верховної Ради не припинила протистояння між Україною і Росією, вся ініціатива якого йшла з Москви. Крим продовжував бути центром подій, де проросійські політики півострова разом з політиками Росії творили загрозливу політичну напруженість. Віце-президент Росії Олександр Руцькой, прибувши до Криму, заявив у Севастополі, що „Росія не віддасть Україні ані флоту, ані Криму”. Незабаром Президент Б. Єльцин видав Указ „Про перехід під юрисдикцію Російської Федерації Чорноморської флоту”.

На думку Президента Л. Кравчука, за спиною сепаратистів Криму стояли не тільки чільні російські політики, але й керівники Чорноморської флоту. Україну особливо стурбувала постанова російського парламенту від 21 травня 1992 року „Про правову оцінку рішень вищих органів державної влади РРФСР щодо зміни статусу Криму, прийнятих у 1954 році”. Тим актом парламент Російської Федерації визнав рішення статусу Криму незаконним, поставивши під сумнів територіальну цілісність України.

Це питання було предметом широкої дискусії у Верховній Раді України, в якій брали участь також члени уряду.

Рішуче виступив на захист української належності Криму перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Дурдинець. 2 червня 1992 року він назвав рішення Верховної Ради Росії спробою „неприхованого політичного диктату...”. „На жаль, – сказав В. Дурдинець, – дехто з російських парламентаріїв намагається перевернути зміст цих найпринциповіших положень (підписаних у Біловезькій пущі – Т.Г.), стверджуючи, що закріплені у згаданих документах принцип визнання і поваги територіальної цілості діє лише доти, доки держави перебувають у рамках СРСР, а тепер Співдружності незалежних держав”.

У своєму виступі В. Дурдинець заявив, що постанова російського парламенту суперечить засадам гельсінкського Заключного акту, в якому розглядаються всі кордони як непорушні, та що ця постанова „зачіпає основи суверенітету України”. „Ми мусимо чітко і недвозначно заявити, що Республіка Крим є складовою частиною України, і тому питання статусу Криму не може бути предметом будь-яких міждержавних переговорів... Всі факти свідчать про те, що рішення парламенту Росії – то не помилка або недогляд, а цілеспрямована акція проти нашого суверенітету, проти нашої молодшої держави”.

Виступив у Верховній Раді також міністер закордонних справ України Анатолій Зленко, котрий у присутності 384 народних депутатів представив суперечливу картину в українсько-російських взаєминах, причина якої, на його думку, полягала не в питанні Криму чи Чорноморської флоту, а в „послідовному небажанні деяких політичних сил і окремих членів керівництва Російської Федерації визнати політичну реальність – існування незалежної держави України, будувати взаємини з нею на партнерських засадах, на принципах поваги суверенітету, невтручання у внутрішні справи, взаємної вигоди, одним словом, на рівноправ'ї суверенних сусідніх держав”.

У своїй доповіді міністер А. Зленко порушив питання про перегляд легітимності всіх кордонів між Україною і Росією, які були змінені за Радянського Союзу. Чому б не переглянути легітимність включення до Російської Федерації таких українських земель як „Гайворонський, Путивльський і Новооскольський повіти Курської губернії, Острогозький, Богучарський, Бірґоченський – Воронезької області, Таганрозький – Донської області, Темрюкський і Єйський – Кубанської, де українці становили від 51 до 90 відсотків загальної кількості населення”.

На думку А. Зленка, російсько-українська криза – це продукт бажання „частини російського керівництва відвернути увагу населення від внутрішніх труднощів та прагнення відновити єдиний центр, зламавши державність України”.

Коли з погроз і провокацій нічого не вийшло, російські політичні діячі вирішили розіграти ще один аспект „кримської карти” – статус Севастополя. Своєю постановою від 9 липня 1993 року парламент Росії надав Севастополю російський федеральний статус, оголосивши його „головною базою єдиної Чорноморської флоту”. Президент Б. Єльцин та

(Закінчення на стор. 17)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Розвідка США залишається пильною

ВАШІНГТОН. – Керівник військової розвідки США генерал-лейтенант Майкл Флін заявив 7 березня про те, що високопоставлені американські чиновники були попереджені про плянвані військові дії Росії в Криму приблизно за тиждень до початку пересування російських військ. Коментуючи зауваження, що дії Кремля застали американське розвідувальне відомство зненацька, М. Флін зазначив, що розвідка спостерігала за діяльністю навколо військово-морських ключових баз і що спостерігачі ретельно стежать за ходом військових навчань поблизу кордону України з метою переконатися, що це справді навчання, а не приготування до війни з Україною. („Дзеркало тижня”)

■ В китайських містах – кепська екологія

ПЕКІН. – В Китаї 71 з 75 міст не витримали перевірки на відповідність екологічним стандартам. Про це 8 березня повідомило агентство „Ройтерс”, посилаючись на китайське Міністерство охорони довкілля, яке проводило ті тестування. Які наслідки для керівництва тих міст матиме цей сумний результат, не повідомляється. Дещо раніше, 2 березня, китайський Прем'єр Лі Кецянь оголосив „війну” забрудненню довкілля, оскільки концентрація шкідливих речовин у повітрі, воді і землі значно перевищує всі допустимі норми і викликає все більше невдоволення населення. Аби зменшити шкідливі викиди, офіційний Пекін пообіцяв закрити або модернізувати старі підприємства і електростанції, але для цього потрібен довгий час і великі фінансові затрати. („Дзеркало тижня”)

■ Мир в Криму – в інтересах світу

ВАШІНГТОН. – Президент США Барак Обама та Прем'єр-міністр Японії Сіндзо Абе в телефонній розмові 7 березня обговорили проблему збереження суверенітету і територіальної цілісності України та погодилися з тим, що дії Росії у Криму є загрозою для міжнародного миру і безпеки. Вони домовились працювати з іншими партнерами з „Велкої Сімки” і наполягати на тому, щоб Росія дотримувалась своїх зобов'язань та обіцянок щодо суверенітету України, в тому числі відповідно до Статуту ООН та угоди про базування Чорноморської флоту Російської Федерації від 1997 року. Співрозмовники зазначили, що в Росії є можливість вирішити ситуацію дипломатичним шляхом таким чином, щоб це відповідало інтересам Росії, а також України і міжнародної спільноти. Провідники США та Японії також домовились працювати на двосторонній основі через Міжнародний валютний фонд, щоб підтримати уряд України у стабілізації економіки та підготуванні до виборів президента України 25 травня. („Голос Америки”)

■ Російські військові в Канаді – небажані

ОТАВА. – 7 березня стало відомо, що уряд Канади прийняв рішення вислати з країни дев'ять російських військовослужбовців. Причиною цього кроку називається „політика Росії щодо України і Криму”. Шість російських військовослужбовців вивчали французьку та англійську мови на військовій базі „Saint-Jean” у Квебеку. Ще двоє засвоювали тренувальну програму на військовій базі „CFB Gagetow” в Нью-Бранзвіку. Один з тих росіян викладав російську мову канадським військовим у місті Гатіно (провінція Квебек). Всім дев'ятьом було дано 24 години на те, щоб покинути канадську територію. Це рішення канадської влади послідувало у слід за заявою Прем'єр-міністра Канади Стівена Гарпера про те, що всі раніше визначені спільні з Росією військові контакти припиняються. Також С. Гарпер заявив 6 березня, що Канада не визнає референдуму у Криму, призначеного на 16 березня, оскільки ця територія України нині перебуває під незаконною військовою окупацією. (Радіо „Свобода”)

Молоде вино не наливають у старі міхи

Молоде вино не наливають у старі міхи, бо тоді ні міхів не стане, ні вина – усім відоме це зауваження Ісуса Христа на вимогу фарисеїв безумовно і неухильно дотримуватися усіх старозавітних правил. Слова Господа в такій мірі істинні й універсальні, що їх уже понад 2,000 років люди застосовують до різних життєвих ситуацій. Ними ж можна вичерпно охарактеризувати сьогоднішні пореволюційні події в Україні, прихід нової влади і завдання, котрі стоять перед нею.

Тих завдань, й то життєво важливих, доленосних для країни на шляху її політичного і економічного оздоровлення, національного відродження – довга низка, і стосуються вони усіх без винятку ділянок суспільного буття. Але у перший ряд логіка революційного Майдану, який, слава Богу, перемиг, висуває надважливу вимогу морального очищення всього політичного й урядового прошарку в Україні. Йдеться про так звану люстрацію, здійснення якої потребуватиме прийняття спеціального закону, оскільки вона заторкне десятки і сотні тисяч осіб. Покищо Верховна Рада утворила Національне агентство з питань державної служби, з волі Майдану очолив його відомий громадський активіст Єгор Соколов, очікується якнайширше загальносуспільне обговорення цієї проблеми задля окреслення безпомилкових критеріїв люстрації.

Тим часом практичний бік справи – надзвичайно тяжкий. Знаємо, що люстрації в Україні не відбулося ні після розвалу совєтської „імперії зла“ й відновлення незалежної Української держави в 1991 році, ні після Помаранчевої революції 2004 року. Тобто суспільство не має жодного досвіду застосування „фільтрів“ довіри і недовір'я щодо осіб, котрі претендують на певне крісло у структурах влади. Зате має великий досвід стосовно огидного, але, на жаль, типового явища мімікрії, партійного перефарбовування політиканів, готових завжди говорити те, що від них народ хоче почути, але не готових узгоджувати свої слова зі щоденними ділами. Згадаймо, як на сцені „помаранчевого“ Майдану Незалежності з'явився з помаранчевим шаликом на шиї підлий нищитель українства в Україні Микола Азаров. Як далі сотні й тисячі дрібніших „азарових“ хуленько переймали „помаранчеву“ риторіку і як, зберігши місце біля владного корита, далі творили звичні для свого морального рівня беззаконня і злочини.

Якщо це знову повториться, а ознаки цього вже з'являються, то даремною виявиться і ця нинішня революція – революція української гідності, якою захоплюється все світ, даремно найкращі сини і дочки України три місяці вдень і вночі, в сніги і морози, стояли на Євромайдані супроти озброєного „Беркута“ і промосковських провокаторів-„тітушок“, даремно пролялася праведна кров „Небесної сотні“.

Що ж є запорукою якнайсуворішої і разом з тим – якнайсправедливішої люстрації? Єдине: здійснювати її має не влада, яку нині ще не можна вважати повною мірою новою, а тільки громадянське суспільство, народжене на Майдані незалежності, тільки сам Майдан, котрий не сміє розійтися аж до того часу, як перемога революції буде надійно захищена. Лише у цьому випадку „молоде вино“ революції не буде змарноване.

ІСТОРІЯ

Оскар Кольберг зібрав 500 українських пісень

Євген Цимбалюк

22 лютого виповнилося 200 років від дня народження Оскара Кольберга, етнографа, фолкльориста, композитора, завдяки котрому до нашого часу дійшло 500 народних пісень, що виконувалися на українських теренах у XVIII ст.

Справою життя О. Кольберга було збирання матеріалів, що стосуються всіх галузей народної культури на території, яку охоплювала тогочасна Польща, до якої, власне, територіально входила частина нинішніх українських земель, і створення основ нової галузі науки – етнографії. Цю етнографічну мету він здійснив у багатотомній видавничій серії „Народ, його звичаї, спосіб життя, мова, легенди, прислів'я, обряди, ворожіння, ігри, пісні, музика і танці“, присвятивши кожному регіонові окрему монографію, зокрема Волині, Поділля, Полісся.

Родина Кольбергів мешкала по сусідству з композитором Фредеріком Шопеном, і вплив його музики, вочевидь, позначився на юнакові, котрий також заповзвся проявити себе в музичній сфері.

О. Кольберг після закінчення Комерційної академії, де серед інших дисциплін вивчав композицію та теорію музики, деякий час працював учителем музики. Написавши низку творів, розпочав композиторську і концертну діяльність, а в 25-річному віці захопився збиранням музичного фолкльору. Це захоплення стало найважливішою справою його життя.

О. Кольберг працював в Управлінні Варшавсько-Віденської залізниці, а потім в Управлінні дирекції доріг і мостів, де заробив гроші на видавничу діяльність, дослідження, подорожі і зайнявся збиранням та опрацюванням матеріалів народної культури, став автором обробок народних мелодій і танців для фортепіано. А ще О. Кольберг був збирачем цінних відомостей з народної медицини.

О. Кольберг вписав не одну сто-

Етнограф Оскар Кольберг.

рінку в українську народознавчу науку. Звичаям та обрядам українців присвячено його чотиритомну книгу „Покуття“, двотомне дослідження „Холмщина“, особливо багатогранною була етнографічна монографія „Волинь. Обряди, мелодії, пісні. Всі справи“, яка з'явилася друком уже після смерті автора і базувалася на дослідженнях Волинського Полісся. У ній є описи весіль, обрядові народні пісні (понад 500), казки, прислів'я...

О. Кольберг залишив після себе безцінний матеріал для дослідників та усіх, хто цікавиться народними традиціями: 33 томи прижиттєвих видань, 12 тис. народних пісень, понад 2,000 казок, 2,700 прислів'їв та поговірок, 350 загадок – ось такою є зібрана народознавча спадщина етнографа. На знак пошани до праці О. Кольберга його ім'я присвоєно Науково-дослідницькому інституту в Познані, а також філармонії в Кельце. У 1974 році було засновано нагороду О. Кольберга за вивчення та розвиток народної культури.

2014 рік – рік 200-річчя від дня народження етнографа – оголошений в Польщі роком О. Кольберга. Офіційним відкриттям цього року став концерт 21 лютого в польському місті Пшисуха, де народився великий етнограф. В урочистостях взяла участь й українська делегація.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
☎ (973) 644-9510 **Website:** www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 ☎ (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ у ДІТРОЙТІ

повідомляє що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 6 квітня 2014 року о год 1:00 по пол.

в Українському Культурному Центрі
26601 Ryan Rd, Warren, MI 48091

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом голосу члени управи окружних комітетів, конвенційні делегати, та по два делегати наступних відділів:

82, 94, 165, 174, 175, 292, 341

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьме участь

Анатолій Дорошенко - Почесний член головного Уряду УНСоюзу

За управу Округи:

д-р Олександр Серафим - голова Округи

Віра Крива - секретар

Ольга Марущак - касир

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Як зупинити В. Путіна

Світове співтовариство не має розроблених чітких санкцій проти порушників норм співжиття на планеті. Немає також твердо визначення агресора та агресії в її різноманітних формах. А мудре співтовариство має карати своїх членів за факт агресії. Світове співтовариство мусить розглянути це питання, а жертви агресій мають наполягати на запровадженні постагресивних санкцій до агресорів.

Якби це було зроблено, то Володимир Путін, перш ніж вислати війська до Криму, добре б подумав. Санкції мають бути запроваджені автоматично без непотрібних у таких випадках розслідувань. Агресія завжди незаконна. Перш ніж вдатися до агресії, агресор мав би вдатися з скаргою до ООН. Коли він цього не зробив, значить він нехтує принципами міжнародного співтовариства.

Щоб спинити агресію В. Путіна, пропоную такі санкції: звільнення

з посад у міжнародних організаціях представників держави-агресора, економічні санкції, ізоляція агресора від світу. Тут потрібні рішучі та невідкличні кроки.

Представники держави-агресора не можуть бути учасниками міжнародних спортивних, мистецьких та інших подій, не можуть бути серед спільних космічних проєктів. Суднам держави-агресора має бути заборонено використовувати Суецький, Панамський та інші канали.

Навчальні заклади демократичних країн мають виключити зі своїх стін студентів держави-агресора.

Цей список може бути розширений. Світове співтовариство має нарешті покласти край свавільним амбіціям провідників держав-агресорів, які прагнуть до світового панування.

Святослав Караванський,
Дентон, Мериленд

Живемо у часи змін

В Китаї існує таке прокляття: „Щоб ти жив у час змін!”. На думку миролюбних китайців-поціновувачів стабільності, доба змін – це найгірше, через що може пройти людина. Китайське прислів'я повною мірою реалізувалося в Україні, адже початок нинішнього року виявився напрочуд буремним та сповненим змін, відгомін яких чутно не лише в Україні, але й далеко за її межами.

Увесь світ сколихнули події на Майдані Незалежності в Києві. До словника сучасної української мови назавжди ввійшло слово „Євромайдан” та стало позначенням єдності, боротьби, братерства й миру, потопленого в крові. Раптовий „задній хід” Президента Віктора Януковича щодо підписання Угоди про асоціацію України з Європейським союзом змусив сотні обурених людей вийти на вулиці й заявити про свій протест та висловити своє бажання рухатись в напрямку європейської інтеграції. Проте, вже незабаром всі українці й увесь світ стали свідками найкривавіших та найбрутальніших подій, яких ще не бачила Україна з часів нацистської окупації...

Ще не стихли постріли снайперських гвинтівок, які влада спрямувала в мирних громадян власної держави, ще не згасли вогні свічок, запалених в пам'ять безневинно вбитих режимом українців-патріотів, а вже над молодістю українською державою нависла нова загроза. Однак, найбільш вражає не стільки присутність нової небезпеки, скільки те, що цього разу „віссу зла” став найближчий та „найстратегічніший” партнер України – Російська Федерація.

На момент написання цих рядків триває окупація Кримського півострову російською армією, представники якої без будь-яких розпізнавальних знаків та „без оголошення війни” вдерлися на територію України, завдавши значного удару державному

суверенітету та територіальній цілісності держави.

Україна, як ніколи раніше, має необхідність в підтримці міжнародним співтовариством зусиль щодо забезпечення економічної стабілізації та попередження можливих загроз територіальній цілісності та суверенітету держави. Україна, як ніхто інший, заслуговує на таку підтримку й допомогу з боку чи не усіх найбільших й найавторитетніших світових організацій та держав.

Слід пригадати, що підписавши далекого 1994 року Будапештський меморандум Україна добровільно позбулася третього у світі ядерного потенціалу, ставши без'ядерною державою. Всі свої зобов'язання Україна виконувала, виконує і буде виконувати, саме тому вона має юридичне і моральне право розраховувати на таке ж ставлення до себе з боку держав-гарантів – США, Росії, Великобританії.

Російська Федерація відверто знехтувала своїми домовленостями та красномовно заявила про своє бажання „виступити на захист російських громадян на території України”. Результатом такого „захисту” стало те, що Україна, як і в криваві дні лютого, знову опинилась на краю війни, проте вже не громадянської, а світової...

В. Путіна може зупинити лише сила в усіх її проявах – економічному, політико-дипломатичному і військовому, оскільки фактично, відбувається нова „Мюнхенська змова”, яка вже в короткостроковій перспективі призведе до тих же наслідків – формування нової імперії, виникнення „залізної завіси” та втрати демократичним Заходом свого геополітичного впливу.

Потурання агресорові тільки розпалює його апетит, і європейці повинні пам'ятати про це як ніхто інший на планеті.

Тарас Гаюн,
Рівне

До „Свободи” надійшли протести

Редакційна пошта принесла до „Свободи” ряд листів та заяв церковних та громадських організацій, окремих читачів тижневика щодо подій в Україні. Нижче вміщено витяги з цих документів.

Володимир Василенко, голова Громадської комісії з розслідування та попередження порушень прав людини в Україні до країн – гарантів Будапештського меморандуму, постійних членів Ради безпеки ООН:

„Командування Чорноморської флотії Росії висунуло ультиматум підрозділам Збройних Сил України в Криму, яким визначено, що вони мають здатися. Збройні сили Російської Федерації концентруються також на східних кордонах України. Одночасно плянується десантування російського спецназу в столиці України з метою захоплення урядових установ та життєво важливих управлінських центрів. Це – початок повномасштабної війни проти народу України, яка неминуче призведе до численних жертв, руйнувань, та гуманітарної катастрофи в регіоні, заохотить керівництво Росії до подальших агресивних дій проти інших держав. Закликаємо до негайного втручання Ваших країн як гарантів Будапештського меморандуму та постійних членів Ради безпеки ООН з метою термінового припинення агресії Російської Федерації проти України“.

Академіки Сергій Комісаренко, Віктор Грінченко, Ярослав Яцків, професори Олексій Гарань, Володимир Кулик, Олександр Чередниченко, Антон Філіпенко, Юрій Шаповал, Олександр Наконечний, Максим Стріха – разом понад 1,000 науковців:

„В Україні перемогла демократична народна революція. Кримінальний режим Президента Віктора Януковича, який збудував тотальну систему насильства і корупції в ім'я власного збагачення, скинуто. Парламент України в легітимний спосіб зформував новий коаліційний уряд, який має повернути розграбовану попередньою владою країну до нормального життя. На жаль, за таких умов керівництво Російської Федерації взяло курс на дестабілізацію ситуації в Україні й пряму окупацію окремих її регіонів. 28 лютого парламент України ухвалив заяву, в якій закликав міжнародну спільноту в усі можливі способи гарантувати територіальну цілісність України. Тому ми закликаємо наших колег в усіх країнах залучитися до широкої міжнародної кампанії тиску на російську владу, аби змусити її дотримуватися загальноприйнятих норм міжнародного права“.

Консисторія Української Православної Церкви в США:

„Ми залишаємось у солідарності з нашими православними, католицькими провідниками та провідниками інших віросповідань в Україні, котрі показали відданість до свого стада своїми постійними молитвами та турботами за тих, що стояли на Майдані. Ми надали матеріальну підтримку лікарням, що доглядають за потерпілими та сім'ями потерпілих. Сьогодні ми закликаємо наших братів – єпископів православних Церков з цілого світу, включаючи Росію, щоб вживали їхню Богом дану владу до припинення атаківання православних братів їхньої віри! Ми закликаємо християн інших конфесій та релігійні групи з цілого світу закликати своїх вірних, щоб голосили і допомагали позбутися можливого перевороту нації, яка вже і так мала достатньо таких переворотів. Україна відродилася 24 років тому. Прийшов час процвітати, не будучи загрозою для її сусідів та не порушуючи тисячолітніх міжнародних зв'язків“.

Олег Черногуз, письменник, Київ:

„Дорогі українці, росіяни, білоруси, поляки, болгари, татари, азербайджанці, вірмени, євреї, яким дорогий спокій і мир на території завжди миролюбної України! Сьогодні, коли північний сусід, який тільки на словах називає себе „нашим братом”, насправді ж ніколи не був таким, у ці березневі дні показав свою „справжню любов” до того народу, до якого він споконвічно освідчувався в любові і дружбі. У нас уже часу нема на роздуми. Москва не спить і сльозам не вірить. Мені сьогодні 77 років. Я, колишній курсант військового училища, сьогодні готовий відновити військово форму і бойовий дух своєї душі і серця й стати поруч з нашими українськими вояками на першій лінії оборони і захистити дорогу усім нам Україну!“

Шахтарі підтримали Євромайдан

30 січня у нашому шахтарському місті відбулося віче, присвячене пам'яті полеглих на столичному Майдані. Священик місцевї православної церкви о. Мирон відслужив Панахиду за Сергієм Нагояном, Михайлом Жизневським, Юрієм Вербицьким, Романом Сеніком, Богданом Калиняком.

Віче було велелюдним. Його учасники засудили дії Віктора Януковича. Було одногослобно обрано міс-

ку раду Всеукраїнського об'єднання „Майдан”, до якої увійшли Лариса Ганчева, Володимир Захаревич, Володимир Писанко, Євген Підцерковний, Олександр Данилюк.

Таку ж раду створено у районному центрі Звенигородці. Про усі дії місцевих осередків революції інформує регіональний канал телебачення „Звенигора“.

Василь Дергач,
Вагутає, Черкаська область

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Нагорода ім. Петра й Олі Савариних підтримає КІУС

ЕДМОНТОН, Альберта. – 4 березня Канадський інститут українських студій (КІУС) разом з Канадською фундацією українських студій (КФУС) та відомим українсько-канадським діячем Петром Савариним оголосили про заснування Нагороди ім. Петра й Олі Савариних. Нагорода буде надаватися на підтримання різних науково-освітніх проектів КІУС: на дотації науковцям, організацію публічних заходів та підтримку публікацій і перекладів у ділянці українознавства.

Умови використання нової нагороди були щойно узгоджені й підписані трьома сторонами. КІУС буде присуджувати нагороди, кошти на які будуть надходити з доходів фонду, адміністрованого КФУС. Перша нагорода буде присуджена вже цієї весни.

Нагорода ім. П. Саварина за внесок у розвиток українських студій була заснована 1996 року при КФУС на вшанування його заслуг і внеску в

україністику. В 1997 році О. Саварин подвоїла початкову суму нагороди 5,000 дол. особистим внеском, після чого вона отримала нинішню назву.

П. й О. Саварини добре відомі в Канаді за свою щедрість, ініціативність і подвижницьку громадську працю.

П. Саварин народився 1926 року в селі Зубрець біля Бучача на Тернопільщині. Навчання розпочав в Україні, а закінчив у Німеччині. До Канади прибув у 1949 року, здобув юридичну освіту в Альбертському університеті, працював правником і брав активну участь у діяльності численних громадських організацій, п'ять літ очолював Світовий Конгрес Вільних Українців, а нині є головою едмонтонського осередку НТШ.

П. Саварин був також серед засновників КФУС, її президентом у 1979-1983 роках та членом управи до 1997 року. Він активно працював у численних виборчих кампаніях на муніципальному, провінційному й федеральному рівнях, був президентом

Учасники заснування нагороди (зліва): Роман Шиян, Володимир Кравченко, Петро Саварин, Зенон Когут, Микола Сорока. (Фото: КІУС)

Прогресивно-консервативної партії Альберти, членом Ради правління Альбертського університету та її представником у сенаті, пізніше канцлером університету, а згодом 20 років очолював Товариство приятелів Альбертського університету.

У 1958 році П. Саварин доклав чимало зусиль для введення української мови в середніх школах Альберти і Альбертському університеті, а також для заснування видавництва „Гейтвей“, яке готувало навчальні матеріали українською мовою. У 1971 році був серед ініціаторів політики багатокультурності, що дала змогу відкрити двомовні школи, заснувати КІУС і „Село спадщини української культури“ у Елк Айленд-парку, також сприяло зведенню в Едмонтоні першого в сві-

ті пам'ятника жертвам Голодомору та домів опіки св. Михайла й „Верховина“.

О. Саварин (з дому Кобзар-Пристаєцька) народилася 1930 року в селі Жизномир біля Бучача. Після закінчення Альбертського коледжу працювала правничою секретаркою в бюро свого чоловіка, була активною в українському й канадському громадському житті, зокрема в Пласті, протягом 20 років вела музичну радіопрограму, 30 років співала у хорі „Дніпро“.

Заснування нагороди ім. П. й О. Саваринів – це ще один здобуток подружжя, який віднині служитиме українській громаді Канади та постійно нагадуватиме про щедрість, турботливість і далекоглядність її засновників.

Протести проти агресії Росії

ПОРТЛЕНД, Орегон. – Українці зі Львова, Києва, Одеси, Боснії та деякі американці українського походження 2 березня провели акцію протесту в Портленд, Орегон, проти російської агресії в Україні. Їм не завадила дощова погода. (Фото: Богдан Ліський)

Казки Президента...

(Закінчення зі стор. 3)

Порошкові було заборонено входити в кримський парламент.

10. В. Путін каже: Рада перебуває під впливом екстремістів або терористів.

Факти: Рада є найбільш представницькою установою в Україні. Закони там приймаються переваж-

ною більшістю, в тому числі за участю представників східної України. Крайне праве крило ультранационалістичних груп, представники якого брали участь у відкритих сутичках з правоохоронцями під час Євромайдану, в Раді не представлено. Там немає жодних ознак, що українська влада буде проводити дискримінаційну політику, а навпаки, вона публічно заявила про те, що буде діяти з точністю до навпаки.

КІУС CIUS

Центр досліджень історії України ім. Петра Яцика

- Переклад *Історії України-Руси* М. Грушевського
- Видання монографій, перекладів і документів
- Організація конференцій про історію України
- Підтримка наукових досліджень у ділянці

**Підтримайте Центр Яцика —
сприяйте вивченню історії України**

Canadian Institute of Ukrainian Studies, 430 Pembina Hall,
University of Alberta, Edmonton, AB T6G 2H8 Canada
E-mail: cius@ualberta.ca; www.cius.ca
Tel: 780.492.2972 Fax: 780.492.4967

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на доповідь

Стефанії Гнатенко
(Нью-Йорк)

Віденська школа графіки в творах Галини Захаряевич (1910-1968)

В суботу, 22 березня 2014 року
о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

НОВІ ВИДАННЯ

Родові гнізда визначних українців

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 27 лютого в рамках весняного семестру викладів Релігійного товариства українців-католиків „Свята Софія“ та місцевого Осередку Науково-Товариства Шевченка відбулася презентація книги д-ра Тамари Скрипки „Родові гнізда Драгоманових-Косачів: їх устрій та культура“, що побачила світ у київському видавництві „Темпора“ 2013 року, у 100-річчя смерті Лесі Українки (1871-1913).

Вечір відкрито хвилиною мовчання за душі загиблих героїв Майдану. Відтак президент Вільної Академії Наук проф. д-р Аль-

берт Кіпа розповів про наукову діяльність д-ра Т. Скрипки, дослідниці життєвого та творчого шляху Лесі Українки. Вона є автором книжок „Волинські образки: ковельська еліта другої половини XIX-початку XX ст.“, „Дворянське гніздо Косачів“ (у співавторстві з Іваном Денисюком), „Лариса Петрівна Косач-Квітка (Леся Українка). Біографічні матеріали. Спогади. Іконографія“, „Михайло Черешньовський“, редактором збірника „Леся Українка: доля, культура, епоха“. У її доробку – понад 100

(Закінчення на стор. 13)

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повіdomляємо усіх Шановних членів Управи Фундації

Українського Вільного Університету (УВУ),

що

Загальні Збори Управи Фундації УВУ

відбудуться

в суботу, 5 квітня 2014 року,

о 2-ій годині по полудні

в домівці Фундації УВУ,

136 2-га Авеню, 5-ий поверх, Нью-Йорк, Н.Й.

Процимо членів управи Фундації, мати свої звіти.

Управа Фундації УВУ

Petro Bevza Mykola Zhuravel

FOLLOWING THE INNER LIGHT МИ ПРОСТО ІШЛИ

An art project
celebrating the
Bicentennial of
TARAS
SHEVCHENKO's
Birth

March 27 – April 20, 2014

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA
2 East 79th Street, New York, NY 10075
Tel: 212-288-8660 • www.ukrainianinstitute.org

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
Українська Вільна Академія Наук
Український Науковий Інститут Гарвардського Університету

запрошують

на

дводенну наукову конференцію

до 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка

28 березня 2014 року

ПРОГРАМА

Відкриття

Григорій Грабович
Президент НТШ-А

Олександр Боронь

Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України

„Рання проза Пантелеймона Куліша і повісті
Тараса Шевченка: компаративний аспект“

Олесь Федорук

Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України

„Символи і образ Шевченка на Еаромайдані“

Михайло Назаренко

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

„Фольклорний образ Шевченка: типологія та паралелі“

о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ У НЬЮ-ЙОРКУ

Відкриття виставки

„Тарас Шевченко: поет, митець, ікона“

Початок о 7:00 веч.

The Ukrainian Museum

222 East 6th St. New York, NY 10003

29 березня 2014 року

ПРОГРАМА

Перша сесія 11:00 - 1:00

Вступне слово

Григорій Грабович,
Президент НТШ-А

Тамара Гундорова

Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України

„Тарас Шевченко і народницька концепція культури“

Ігор Гирич

Інститут історії України НАН України

„Тарас Шевченко в ідеології Київської Громади:
конструювання модерного українського міфу“

Second Panel 3:00 -5:00

Roman Koropeckyj

University of California

„Note 19 in Taras Shevchenko's Haidamaky“

Vitaly Chernetsky

University of Kansas

„Shevchenko's Writing in the Context
of Global Anti-Colonial Resistance“

Anna Procyk

KBCC of the City University of New York

„Reflections of Young Europe's Political Thought
in the Poetry of Shevchenko“

George G. Grabowicz

President, Shevchenko Scientific Society

„Taras Shevchenko: The National Poet Revisited“

Reception 5:30-7:30

Ukrainian Institute of America

2 E 79th St,

New York, NY 10075

СЕНЬЙОРИ УНСоюзу та ДРУЗИ!

Зима минає, незадовго буде літо.

ЗАМОВЛЯЙТЕ КІМНАТИ ВЧАСНО

З'їзд СЕНЬЙОРИВ

від неділі, 8-го, до п'ятниці, 13-го червня 2014 р.
на СОЮЗІВЦІ - Центрі Спадщини!

Реєстрація в неділю від 4-ої по пол.

Побут включає 5 нічлігів, харчування від понеділка,
з сніданком, до п'ятниці, з полуденком, бенкет,
доповіді, розвагові програми та податки і чайові.

Члени УНС - Одна особа	\$535	двоє осіб	\$465 від особи
Не-члени УНС - Одна особа	\$585	двоє осіб	\$480 від особи
Члени УНС - Один вечір за особу	\$150	двоє осіб	\$122 від особи
Не-члени УНС - Один вечір за особу	\$155	двоє осіб	\$130 від особи

Лише Бенкет: четвер, 12-го червня 2014 р. \$50 від особи,

Не забувайте вишиванки на бенкет!

та, по можливості, привезіть речі на ліцитацію!

За інформаціями звертатися до:

Оксани Тритяк, тел. 973 292-9800 X 3071 або 845 626-5641

Заохочуємо Вас запросити Ваших друзів на з'їзд.

Ми гостям раді!

Союзівка - тел. 845 626-5641

Майбутнє своєї родини забезпечте тепер!

Придбайте*:

- **ЖИТТЄВЕ СТРАХУВАННЯ (LIFE INSURANCE)**
- **АНУЇТЕТИ (ANNUITIES)**
- **ВИВІНУВАЛЬНІ ГРАМОТИ (ENDOWMENTS)**

* Наявні не в усіх штатах.

Звертайтеся до нас:

Продажі – 888-538-2833 ext. 3055
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
[facebook.com/UkrainianNationalAssociation](https://www.facebook.com/UkrainianNationalAssociation)

УКРАЇНА В НЕБЕЗПЕЦІ

(Закінчення зі стор. 1)

■ Голова комітету з закордонних справ Палати представників США Ед Ройс закликав адміністрацію Президента Барака Обами посилити зусилля з метою ізолювати Росію дипломатично через її вторгнення до України.

■ 12 бойових літаків „F-16“ та 300 американських військових з технічного персоналу прибудуть до Польщі найближчими днями в рамках активізації військової співпраці.

■ „Москва не визнає легітимності нинішньої української влади, тому перериває політичні взаємини з Україною“, – заявив Постійний представник Росії при ООН Віталій Чуркін.

■ За словами джерела в Службі безпеки України, хвиля проросійських виступів, які зараз відбуваються у центрах півдня та сходу України, мають наростати до 9 травня, а на День перемоги досягнуть апогею і їх темп залишаться високим аж до 25 травня – дня виборів президента України. В день виборів завданням російських „тітушок“ будуть безладі на виборчих дільницях під приводом того, що ці вибори нелегітимні. Оскільки це справді ускладнить виборчий процес, то Росія буде говорити про те, що вибори в Україні визнавати не можна.

7 березня

■ Рух „Правий сектор“ стане однією з політичних партій, а його провідник Дмитро Ярош має намір кандидувати на пост Президента України.

■ Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк пропонує Росії будувати взаємини нового типу після виведення російських військ з Криму й дотримання керівництвом РФ своїх зобов'язань. „Ми все-таки повинні стати партнерами“, – сказав він.

■ Директор департаменту інформаційної політики Міністерства закордонних справ України Євген Перебийніс заявив, що Росія планує взяти під контроль зенітно-ракетні дивізіони Збройних Сил України в Криму. А в зв'язку з запланованим прибуттям міжнародних спостерігачів Росія замінює своїх військових, які блокують українські об'єкти, на місцеві загони самооборони.

■ Зі Сполучених Штатів Америки до України прибула група експертів з ідентифікації виведених з України активів.

■ Агресія Росії становить загрозу не тільки для України, а й для безпеки Європи, оскільки Росія піде далі – на Польщу та прибалтійські країни, – вважає колишній Президент України Леонід Кравчук.

■ Колишній радник президента Росії Володимира Путіна Андрій Іларіонов вважає, що в Україні залишилося два дні, щоб зберегти Крим. Він переконаний, що Росія загрожує незалежності України, оскільки Кремль досі не визнає владу в Києві легітимною. „Якщо впродовж цих двох днів Україна не ухвалить необхідних рішень, то Крим буде анексований де юре, а не лише де факто. Вести переговори з Росією наразі немає сенсу, оскільки це те саме, що вести переговори з Гітлером“, – заявив экс-радник В. Путіна.

8 березня

■ З боку російських агресорів триває блокування поромної переправи „Крим“. Застосовуючи фізичну силу, вони унеможливають здійснення належної прикордонної та інших видів контролю. Російські військові сприяли прориву через кордон фактично двох армійських колон. Техніка та матеріальні засоби доставляються десантними кораблями Чорноморської флотії Росії. В бухті „Казача“ з двох кораблів вивантажили спочатку 18 вантажних автомобілів „Урал“ та „Камаз“ з продовольством, а згодом 17 автомобілів „КамАЗ“ та бронетранспортери.

■ Державний секретар США Джон Кері у телефонній розмові з міністром закордонних справ РФ Сергієм Лавровим заявив, що у разі, коли Росія не залишить спроб анексувати Крим, дипломатичні взаємини між США і російською стороною будуть неможливі.

■ Американські військові готові підтримати своїх союзників в Європі і надати військову підтримку Україні. Про це заявив глава Об'єднаного комітету начальників штабів США генерал Мартін Демпсі.

■ Російські військові увійшли в селище Чонгар Херсонської області. Вони замінували поля, бурять ями для прикордонних стовпів.

■ На лікування до Ізраїлю спеціальним літаком відіслали дев'ять поранених активістів Майдану.

■ За останні години поромом через Керченську протоку на територію України доставлено 430 російських військових і близько 20 одиниць військової техніки. Також морем на десантних кораблях доставлено ще 300 осіб складу та до 10 одиниць військової техніки.

■ В партії УДАР вважають за необхідне невідкладно закрити українські кордони і повітряне сполучення над територією Криму.

■ Колонна з кількома десятками бронетранспортерів Збройних сил України пройшла вулицею у напрямку виїзду зі Львова. Українські військові залишають місця постійної дислокації і в Житомирі.

9 березня

■ Багатокілометрові колони української військової техніки прямують на південь країни. Мешканці Запорізької області вітають військових оплесками, вигуками „Слава Україні!“, а також допомагають при необхідності.

■ Російський ракетний крейсер „Москва“ взяв курс у бік материкової частини України. Перед цим крейсер „Москва“ з іншими російськими кораблями блокував вихід в море з озера Донузлав, де на причалі стоять сім українських кораблів.

■ Заступник радника Президента США з національної безпеки Тоні Блінкен заявив, що у випадку анексії Криму Росією Вашингтон не визнає її і проти Росії будуть вжиті додаткові санкції.

10 березня

■ Виконуючий обов'язки Президента України Олександр

Турчинов мав зустріч з Генеральним секретарем Ради Європи Торнбйорном Ягландом та Міністром закордонних справ Австрії Себастьяном Курцом, після якої повідомив, що Рада Європи і Україна визначили спільні кроки з метою заблокування агресії Росії в Криму.

■ Анатолій Гриценко, колишній Міністер оборони України:

■ „Якщо Олександр Турчинов як Верховний головнокомандувач негайно не віддасть військам наказу захищати Україну, то не лише Крим – Україну як державу можемо втратити. Варіантів дій є лише два: 1) підняти руки догори і здаватися Росії; 2) боротися і захищати країну від зовнішньої агресії“.

■ З заяви Київської організації Національної спілки письменників України:

■ „У цей винятково тривожний для України час столичні письменники звертаються до представників влади, до патріотів, до всіх небайдужих громадян нашої країни! Ми не хочемо, ми відмовляємося вірити, що може статися непоправне, але мусимо бути готовими до захисту своєї Батьківщини від агресії“.

11 березня

■ Голова Служби безпеки України Валентин Наливайченко: „СБУ має докази причетності російської розвідки до організування провокацій в Україні, зокрема підкупу громадян у східних областях для інспірування заворушень проти нової влади в Україні“.

■ Колишній Президент України Віктор Янукович провів у російському місті Ростов-на-Дону другу прес-конференцію, на якій запевнив, що невдовзі повернеться в Україну, а президентські вибори, призначені на 25 травня, він вважає нелегітимними.

■ Верховна Рада Криму прийняла Деклярацію про незалежність Криму і міста Севастополя від України і про намір увійти до складу Росії. Російське Міністерство закордонних справ того ж дня схвалило цю незаконну сепаратистську Деклярацію і визнало „незалежність“ Криму від України.

■ Радикально налаштовані члени кримсько-татарської громади заявили, що готові боротися з російськими окупантами Криму, оголосивши їм „джигад“.

12 березня

■ Секретар Ради національної безпеки і оборони України Андрій Парубій: „Частина російських військ знаходяться за дві-три години пересування до Києва. Наші підрозділи розташовані таким чином, щоб ми могли відбити атаки з будь-якого боку“.

■ Виконуючий обов'язки Президента України, голова Верховної Ради Олександр Турчинов подав законопроект про створення Національної гвардії – військово-формування з правоохоронними функціями, яке вводитиме в структуру Міністерства внутрішніх справ.

■ У Чорному морі почалися спільні військові навчання США, Румунії і Болгарії.

■ Колишній заступник голови Генерального штабу Збройних

сил України, віце-адмірал Ігор Кабаненко:

■ „Мені як військовому зрозуміло: готується повітряна та наземна наступальна фронтова операція проти всієї України. Що ще не зрозуміло політикам? Де Ваша воля? Досить відступати в підходах і діях! Розбронюйте мобзапаси, озбройте народ через легітимні механізми і дайте йому можливість захистити себе, свої родини і державу! Ні п'яді рідної землі ворогові, хай вона горить у агресора під ногами! Оголошіть Вітчизняну війну окупантам! Зформуйте Ставку Верховного Головнокомандування! Дійте, кінець-кінцем, і дайте можливість діяти людям!“.

■ З спільної заяви провідників G7 (Канада, Франція, Німеччина, Італія, Японія, Великобританія, США) щодо незаконності референдуму у Криму 16 березня:

■ „Будь-який подібний референдум не буде мати ніякої законної сили. Враховуючи невідповідність цього заходу і загрози присутності російських військ, це буде глибоко збиткова процедура, позбавлена також і моральної сили“.

SCOPE TRAVEL

All inclusive escorted group tours

HABSBURG HERITAGE

Lviv – Krakow – Budapest – Vienna
14 Day bus tour
June 15 – 28, 2014

TUSCANY

Montecatini Termini + Puccini Festival
9 Day tour
July 27-Aug 4, 2014

Turkey

Istanbul-Cappadocia-Antalia – Ephesus
15 Day bus tour
Sep 28 – Oct 12, 2014

Christkindlmarkt tour

Nuremberg-Dresden (Leipzig) -Krakow
Dec 4 – 11, 2014

www.scopetravel.com
973 378 8998
scope@scopetravel.com
cell 201 463 4656

Агресію Росії...

(Закінчення зі стор. 1)

ня паспортів, проведення референдуму. Владу на півострові очолює Сергій Аксьонов, за якого проголосували 59 з 100 депутатів парламенту.

С. Аксьонов – співголова Координаційної ради „За російську єдність в Криму“ і очільник організації „Русское єдінство“. Саме С. Аксьонову належать усі ініціативи на підтримку плянів В. Путіна.

Ю. Сергеев розповів, що одночасно Росія почала нарощування військової сили в Криму. За угодою з Україною на півострові може перебувати до 25 тис. військових, але згодом на 2014 рік було встановлено їх чисельність 11 тис. осіб. Збільшення чисельності вимагало погодження з урядом України. Такого погодження не було і військових стало вже 30 тис. осіб. В акцію включилися бойові кораблі Росії. 6 березня росіяни затопили свої великий протичовновий корабель „Очаков“ і рятувальне буксирне судно „Шахтар“, щоб заблокувати вихід українських кораблів з Севастополя. Повітряний простір України порушили численні вертольоти, які перевозили військо і спорядження.

Російські вояки блокували українські військові бази, очікуючи наказу на початок бойових дій. Одночасно були озброєні і виведені на вулиці міст так звані „загони самооборони“, доставлені до Криму донські та кубанські козаки, котрі почали пияцтво і грабежі населення під гаслом „Бій жидів і хохлів!“. Сепаратисти пішли до жител мешканців, змушуючи їх до

участі у референдумі, який ігнорують українці та кримські татари.

Посол Ю. Сергеев підкреслив героїчну поставу українського війська і моряків, які не чинять жодного опору російським приходкам і тому Росія не дістає приводу перейти до активних дій, як це сталося в Грузії.

Від самого початку провокаційних дій Росії в Криму вони зустріли осуд міжнародної спільноти. Було скликане термінове засідання Ради Безпеки ООН, на якому зачитано документ про визначення агресії на підставі Резолюції ООН ч. 3314. Згідно з ним дії Росії є агресією, оскільки вона без погодження з урядом України збільшила присутність війська і озброєння, бойові кораблі вивела за межі їхнього перебування, порушила повітряний простір України.

За півтора тижні відбулося вже три засідання Ради Безпеки ООН. Усі 15 її членів, крім Росії, висловилися за недоторканість території України та її кордону. Всупереч традиції цю думку підтримала також делегація Китаю, тому що ця країна має свої пляни щодо розширення співпраці з Україною після її входу до Євросоюзу.

Члени Ради Безпеки ООН почули викриття відвертої брехні офіційних представників Росії щодо подій в Криму, сказав Ю. Сергеев. Активним захисником позиції Росії став її Постійний представник в ООН Віталій Чуркін. У ніч з 3 на 4 березня у своєму виступі він поклав відповідальність за кризу в Україні на послідовників „Бандери і Шушкевича“, маючи на увазі Степана Бандеру і Романа Шухевича, які нібито були посібниками Гітлера під час Другої світової війни.

Проти такої заяви виступив Посол Ю. Сергеев.

Посол Ю. Сергеев повідомив про підтримку України також за межами ООН. Присутнім було роздано копії заяви Верховного комісара Організації з безпеки і співробітництва в Європі у справах національних меншин Астрід Торс, яка побувала з візитом в Україні. У заяві стверджується, що дії Росії в Криму можуть призвести до кровопролиття і тому їх слід припинити.

Особливо дієвим способом впливу на В. Путіна та його оточення Посол Ю. Сергеев назвав заморожування грошей олігархів Росії та України у банках Західної Європи, оскільки саме у Європі вони мають свою нерухому власність, капітали і утримують членів своїх родин. І на цьому тлі набирає великого значення початок розстеження у Ліхтенштайні, Монако та інших державах шляхів перекачування вкрадених грошей у так звані офшорні зони.

Учасників прес-конференції стривожили повідомлення про нібито перервані дипломатичні взаємини між Росією та Україною, але Ю. Сергеев пояснив, що йшлося лише про перервання політичних взаємин Росії з Україною, оскільки Москва не визнала сучасного уряду України.

Значна частина зустрічі була присвячена відповідям на запитання її учасників. Журналісти дізналися, що 7 березня команду спостерігачів ОБСЕ з Криму не допустили в Крим. Військові експерти повернулися до Херсону. ОБСЕ на прохання Києва направила до Криму групу беззбройних міжнародних спостерігачів у складі

35 осіб, сказав Ю. Сергеев – представників Великобританії, Угорщини, Німеччини, Данії, Ірландії, Канади, Латвії, Литви, Норвегії, Польщі, Словаччини, США, Туреччини, Фінляндії, Франції, Чехії, Швеції та Естонії. Згідно міжнародних угод ОБСЕ має контролювати переміщення військових сил в країнах Європи.

Через можливість загрози безпеці кримських татар та євреїв заяви з осудом дій Росії і попередженням її про відповідальність зробили Туреччина та міжнародні єврейські організації. В Нью-Йорку, на Брукліні, почали збирати підписи протесту проти дій Росії.

Постало питання про військово-обмеження агресії Росії, але Ю. Сергеев пояснив, що Україна не є членом НАТО, а Будапештський меморандум не передбачає військових дій в обороні неядерних держав, створити ж відповідний механізм захисту в ООН Україні не вдалося.

Журналісти порушили також питання ментального стану В. Путіна. З цього приводу варто навести оцінку польського часопису „Політика“, який в числі від 5 листопада 2013 року написав: „Важко пояснити, чому в цій ситуації володар Кремля вирішив ще раз налякати входженням російських військ до Криму. Це можна пояснити лише одним способом – Путін перестав мислити раціонально. Ідея відбудови імперії заслонила йому усе. На його думку без України жодної імперії бути не може“.

Посол Ю. Сергеев сказав, що війна в Криму означатиме кінець не лише В. Путіна, а й федеративної Росії.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!
Інтернет: www.sumafcu.org

ВЕСНА: вся природа пробудилась! Не дрімайте! Якщо Ви платите оренду від \$1,200 і вище, то подумайте, чи не варто стати власником житла:

Наприклад, при купівлі кондо або СО-ОР за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні. Якщо ні, то скільки дивідендів вони платять?

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках. Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Вали

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

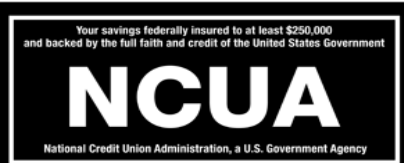
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Родові гнізда...

(Закінчення зі стор. 9)

статей про життя і творчість Лесі Українки, її родину, відомих діячів літератури і мистецтва діаспори.

У 1983-1986 роках Т. Скрипка, працюючи викладачем української літератури Луцького педагогічного інституту ім. Лесі Українки, спричинилася до створення музею письменниці у цьому вищому навчальному закладі. Від 1996 року дослідниця виконує обов'язки архівіста УВАН. У 2008-2010 роках працювала заступником директора Науково-дослідного інституту Лесі Українки при Східноєвропейському національному університеті.

Як зазначив проф. А. Кіпа, презентоване видання „Родові гнізда Драгоманових-Косачів: їх устрій та культура” за підсумками огляду минулорічного українського книгодруку, який формували експерти Всеукраїнського рейтингу „Книжка року”, в номінації „Минувшина” отримало перше місце.

У своїй доповіді д-р Т. Скрипка змалювала духовне середовище й культурну атмосферу, яка панувала наприкінці XIX-початку XX ст. у маєтках родини Драгоманових-Косачів у Гадячі, Колодяжному і Зеленому Гаю. Це були осередки тогочасної української аристократії, української традиції та аристократичної культури. „Родина Драгоманових-Косачів – це найяскравіший конгломерат інтелектуалів, візитівкою яких був високий аристократизм, органічно поєднаний з демократизмом. Це був своєрідний мікрокосмос, в якому народжувалися високі ідеї, формувалися характери дітей”, – зазначила авторка.

Цей процес можна вважати закономірним для усіх дворянських родів Лівобережного шляхетства, до якого належали батьки Лесі Українки – Петро Косач (1841-1909) та Ольга Косач (Драгоманова) (1849-1930), справжня біографія яких замовчувалася у советські часи, а їхні родинні маєтки до цього часу не були предметом дослідження. Тому особливу цінність видання становлять понад 500 світлин, які ілюструють коло тогочасних захоплень, входження до певного оточення людей з різними долями, політичними та громадськими інтересами, садибну культуру, традиції побуту, зміни моди як соціального процесу розвитку сус-

пільства. Переважна частина оригіналів фотоматеріалу зберігається в приватних збірках у США, Канаді, Швейцарії та Росії. Серед цих фотографій знаходимо 40 групових та 18 портретних світлин Лесі Українки, яку вперше фотограф показав світові близько 1878 року – як маленьку дівчинку в українському строї. У книзі використано друковані та рукописні мемуари, епістолярій власників садиб, членів їхньої родини та оточення, архівні матеріали, які інші дослідники не використовували, зокрема з родинного архіву Лесі Українки в Америці.

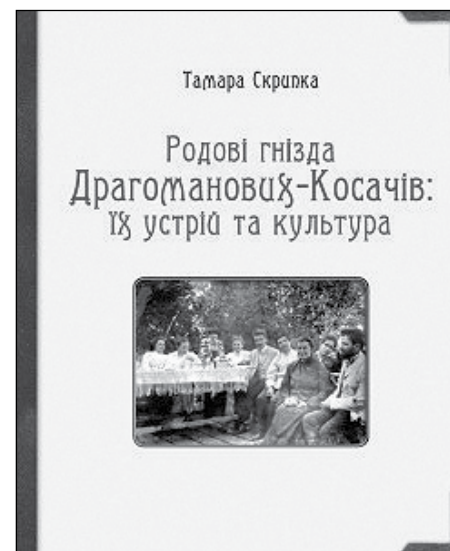
Кожному з маєтків Драгоманових-Косачів у виданні присвячено окремий розділ. За словами Т. Скрипки, дім у Колодяжному, в якому сім'я проживала з 1882 року, був відкритий для національно свідомих українських родин, письменників та громадських діячів. Саме Колодяжне було джерелом надхнення для літературної школи Олени Пчілки, адже усі шестеро дітей, з меншим чи більшим хистом, були причетні

до красного письменства.

Гадяч – родинна садиба Ольги Косач. Тут вона здобула початкову освіту, тут батьки прищепили їй любов до красного письменства, до української народної пісні, казки, обрядовості. Саме у цьому родинному гнізді вона доживала віку після смерті доньки.

Історія Зеленого Гаю – відпочинкової садиби поблизу Гадяча – найтісніше пов'язана з життям і творчістю Лесі Українки. Наприкінці 1880-их років, турбуючись про здоров'я своїх дітей, насамперед про хвору Лесю, Олена Пчілка придбала ділянку землі, на якій 1899 року було збудовано кам'яний будинок та флігель. Олена Пчілка особисто стежила за будівництвом, тому тим болучішим є той факт, що сьогодні від хутора не залишилося й сліду.

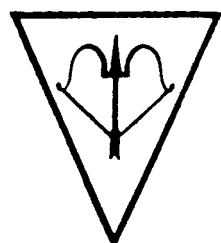
Унікальні світлини, перегляд яких супроводжував доповідь, дав можливість присутнім зануритися в атмосферу родинного життя Драгоманових-Косачів, відчутти його багатогранність та динаміку, прослідкувати його громадський та

Обкладинка книжки „Родові гнізда Драгоманових-Косачів: їх устрій та культура”.

культурний вимір. Без сумніву, це видання є цінним внеском в українознавчі студії загалом та у вивчення родинного світу Лесі Українки зокрема.

Товариство „Свята Софія“ США

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“

влаштує

„ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють (розуміють і говорять) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2014 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі 22 червня до суботи 28 червня 2014 р.
- від неділі 29 червня до суботи 5 липня 2014 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися прямо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
 (845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$110.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні 210.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622

Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

- Реченець зголошень: **1 червня 2014 р.** • Після реченця не приймаємо зголошень.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2014

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса

Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дітей, що вписуєте на табір перший раз

від 22 червня до 28 червня 2014 р. від 29 червня до 5 липня 2014 р.

Величина таборової сорочки дитини: 6-8, 10-12, 14-16.

Залучую чек на суму \$..... Резервую кімнату на Союзівці

.....
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги

.....

.....

..... Підпис батька або матері

ЗБОРИ

269 ВІДДІЛУ УНС

Субота, 15 березня 2014 року

Джерзі Ситі, Н. Дж. – Річні збори 269 Відділу УНСоюзу ім. Стефана Бандери відбудуться в суботу, **15 березня 2014 року**, о год. **3:00** по пол. за адресою:

100 Montgomery St., Apt. 18M, Jersey City, NJ 07302.

У програмі вибір делегата на 38-му Конвенцію УНС.

Валентина Каплун,
 Секретар Відділу

ДО 200-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Конференція у палаці

Інна Нагорна

ДУБНА, Рівненська область. – 5 березня в Палаці Любомирських Дубенського замку відбулася регіональна науково-теоретична конференція „Шевченкове слово у віках не старіє“, присвячена 200-річчю від дня народження Кобзаря. Її підготували та провели викладачі та студенти Дубенського медичного коледжу. Присутні ознайомилися з життєвими фотографіями Т. Шевченка, говорили про його перебу-

вання на Волині. Зокрема, цікавими були дослідження про перебування Кобзаря у Кременці та Почаєві, проведені студентами Кременецького медичного училища. Студенти Новоград-Волинського медичного коледжу ознайомили присутніх з власними дослідженнями малюнків Кобзаря на медичну тематику.

Про долю проекту пам'ятника Т. Шевченка для Дубна скульптора Івана Кавалерідзе розповіла завідувач Літературного музею Уласа Самчука в Рівному Інна Нагорна.

Учасники конференції знайомляться з музейною експозицією в Дубенському замку.

Відкрилася виставка про Т. Шевченка

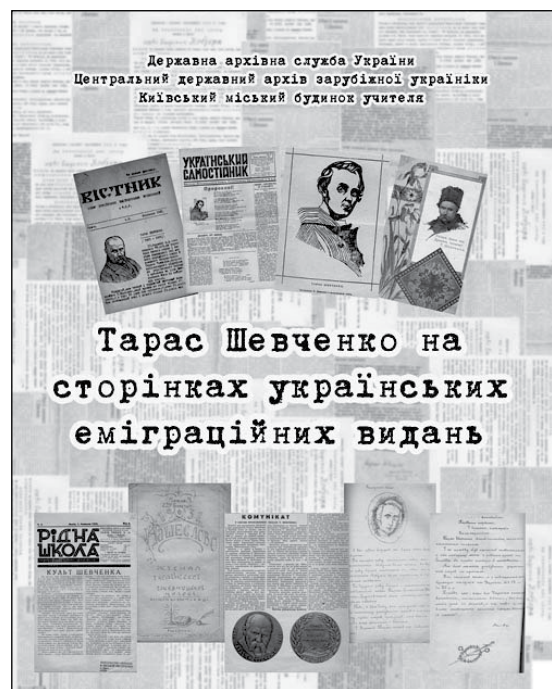
Катерина Петриченко

КИЇВ. – 5 березня у приміщенні Київського міського будинку учителя відкрилася виставка „Тарас Шевченко на сторінках українських еміграційних видань“.

Мешкаючи в різних країнах світу, закордонні українці прагнули зберегти свою національну ідентичність, виявляли постійне зацікавлення до життя та творчості Тараса Шевченка і сприймали його як уособлення України.

Основою виставки стали книги, періодичні видання, буклети та інші матеріали, які протягом ХХ ст. видавалися в різних країнах світу, а зараз є складовою частиною фондів Центрального державного архіву закордонної україніки.

Чільне місце в експозиції посідають документи про те, як українська спільнота за кордоном вшановує Т. Шевченка – переклади його творів різними мовами, програми, повідомлення, оголошення про

Афіша виставки в Києві.

вечори пам'яті, вірші, статті, присвячені життю та діяльності поета, а також ілюстративний матеріал з еміграційних видань.

Виставка триватиме до 21 березня. Вхід вільний.

Пожертви на пресфонд „Свободи“, надіслані з оплатою за Різдвяні картки у січні та лютому 2014 року

\$	Name	City/State
175	Latyshevsky, Alex & Hanna	Sag Harbor, NY
125	Gussak, Ihor & Hiie	Morris Twsp., NJ
100	Diachuk, Ulana	Rutherford, NJ
100	Leshko, Jaroslaw	Northampton, MA
75	Bonacorsa, Christine	Belleville, NJ
75	Stasiuk, Demetrius	Englewood, FL
50	Buchynsky, Bohdan & Olena	Glendora, CA
50	Jakubowycz, Alexander & Daria	Brecksville, OH
50	Kozak, Michael & Roman	Golden Valley, MN
50	Kurylko, Bohdan	Venice, FL
50	Kuzmowych, Chrystyna	Great Falls, VA
50	McGrath, Michael	Franklin Square, NY
50	Petrenko, Anna & Jurij	Ashton, MD
50	Plaskon, Justyn	Linden, NJ
50	Rac, Karola	Glenside, PA
35	Sos, John & Ulana	Providence, RI
33	Oharenko, Marijka	Redondo Beach, CA
30	Leoczko, Natalia	Mattews, NC
25	Badynskij, Raymond	Phoenix, AZ
25	Bamber, Katia	Madison, CT
25	Baranowsky, G	Osprey, FL
25	Baron, Daria	Jacksonville, FL
25	Begej, Roman	Tacoma, WA
25	Bemko, Ihor	Edinboro, PA
25	Bilak, Roman	Kenosha, WI
25	Biskup, M	Cranford, NJ
25	Chudowsky, Valentina	Wethersfield, CT
25	Diaczuk, Zenko	Boonton, NJ
25	Dyczko, Michai	Yonkers, NY
25	Dykyj, Daria	Forest Hills, NY
25	Fedun, Basil	Chardon, OH
25	Futey, Bohdan	Annapolis, MD
25	Geleta, Bohdana	College Park, MD
25	Hirniak, Aleksander	Clifton, NJ
25	Holowsky, Natalie	Somerset, NJ
25	Hrycyk, Hania & Orest	Syracuse, NY
25	Iwach, Eugene	Manhattan Beach, CA
25	Jarko, Mykola	Union, NJ
25	Karpenko, Andrij	Des Plaines
25	Karpenko, Tetiana	Southfield, MI
25	Klufas, Zorianna	Highland Park, NJ
25	Kobryn, A	North Port, FL
25	Kozak, Jerry & Kalyna	Huntington Valley, PA
25	Kulas, Myron	La Grange, IL
25	Kuzycz, Motria	Brooklyn, NY
25	Kuzycz, Jurij & Tania	Glen Ellyn, IL
25	Lojik, Walter	Kearns, UT
25	Luciw, Paul	Davis, CA
25	Maceluch, Andrew & Jeanette	Stamford, CT
25	Melnitchenko, Eugene	Owings, MD
25	Mostowycz, Oksana	Ponte Verda, FL

25	Obershyn, Jaroslaw	Jamaica, NY
25	Olynyk, Stephen	Washington, DC
25	Petryk, Fedir	Levittown, PA
25	Pidwerbecky, Alex	Randolph, NJ
25	Pikas, Michael	Olney, MD
25	Pylyshenko, S	Bethesda, MD
25	Rasiak, Ruslan	Leesburg, VA
25	Ratycz, Rostyslaw & Helen	Edison, NJ
25	Shevchuk, Ihor	Yonkers, NY
25	Stasiw, Roman	Congers, NY
25	Sumrall, Andrea	Sugar Land, TX
25	Syzonenko, Walter & Christine	Randolph, NJ
25	Tarasiuk, George	Newtown, PA
25	Tymkiw, Stephan	Millersville, MD
25	Walchuk, Maria & George	Annandale, NJ
25	Werbyckij, Irene	Woodside, NY
25	Witiuk, Andrij	Brooklyn, NY
25	Zazula, Olga	Flushing, NY
25	Zobniw, Lubomyr	Binghamton, NY
20	Chorney, Stephen & Oksana	Columbia, MD
20	Goot, Ann	Moretown, VT
20	Kostiuk, Theodor	Silver Spring, MD
20	Kuncio, Zenovia	Bayside, NY
20	Lucenko, L	Bonita Springs, FL
20	Nikitich, William	Lowville, NY
20	Onufreiczuk, Boris & Kathryn	Watchung, NJ
20	Paschuk, Larisa	New York, NY
20	Petrina, Dagmar	Yonkers, NY
20	Polansky, George & Areta	Strongsville, OH
20	Pytel, Peter	Twin Lakes, WI
20	Romanyshyn, Peter	Arvada, CO
20	Rudnyk-Mcckenzie, Romana	Los Angeles, CA
20	Samotulka, Daria	Hillsborough, NJ
20	Skrybailo, Stephan	Charlottesville, VA
15	Hawrylow, Peter	Ludlow, MA
15	Hawryluk, W	Newington, CT
15	Konowal, Alex	Arlington Hts., IL
15	Kuropas, Bohdan	Hickory, NC
15	Makar, Andrij	Brooklyn, NY
15	Salak, Wasyl	New Hope, PA
15	Subchak, Bohdan	Canton, OH
12.5	Sawka, Jaroslaw	Sterling Hts., MI
10	Baran, John & Luba	Rochester, NY
10	Bartoszyk, Marion	Mt. Reiner, MD
10	Boychuk, John	Ewing, NJ
10	Bubniak, Oksana	Monroe, NY
10	Buniak, Borys & Lida	Fayetteville, NY
10	Czartorysky, Victor	Brooklyn, NY
10	Danylyk, Oksana	Houston, TX
10	Fedor, Michael	Flemington, NJ
10	Fedynsky, P	Brooklyn, NY
10	Giffler, Lydia	Arlington, VA

10	Hruszkewycz, Christine	Derwood, MD
10	Kaszczak, Ivan	Kerhonkson, NY
10	Koliszynskij, Ludmyla	Chicago, IL
10	Kotsumbas, Helen	Marietta, GA
10	Kowal, Natalia	Riverside, CT
10	Kowalysko, Michael	Gaithersburg, MD
10	Kozicky, Walter	Yonkers, NY
10	Kryshtalowych, Jaroslaw	Parma, OH
10	Lapychak, Luba	E Hanover, NJ
10	Lewycky, George	Philadelphia, PA
10	Metrovsky, Walter	Warren, NJ
10	Narciniw, Bohdan	Lake Geneva, WI
10	Pawluk, Borys	Lansdale, PA
10	Pishko, Irene	Bridgewater, NJ
10	Rakshanov, Volodymyr	Brookings, SD
10	Safian, Walter & Anna	New York, NY
10	Shandruk, Paul & Evdokia	Philadelphia, PA
10	Slysh, Roman & Natalie	Raleigh, NC
10	Slyz, Wolodymyr	Woodside, NY
10	Sochan, Ihor & Olena	Woodcliff Lake, NJ
10	Stelmach, Adrian	Linovia, MI
10	Stelmach, Ihor	Glastonbury, CT
10	Swanson, Ann	Palo Alto, CA
10	Teniuch, Jakym	White Plains, NY
10	Todoriv, Bohdan	Philadelphia, PA
10	Trojan, Bohdan	Park Ridge, IL
10	Trojan, Nadia	Watertown, CT
10	Ulanowicz, Marie	Gainesville, FL
10	Woch, Dmytro	East Hanover, NJ
10	Wolchuk, Roman	Jersey City, NJ
10	Wynnyk, Irene	Hyde Park, NY
5	Boluch, Myron	Scituate, MA
5	Chirovsky, Ariadna	Succasunna, NJ
5	Haftkowycz, Nadia	Wethersfield, CT
5	Krawciw, Jaroslaw	N Providence, RI
5	Liteplo, Sam	Brooklyn, NY
5	Loza, Ulana	Buffalo, NY
5	Macuk, Bohdan & Halyna	Berlin, MD
5	Makijczyk, Wasyl	Stradford, CT
5	Moczula, Alexandra	Clifton, NJ
5	Nesterczuk, George	Vienna, VA
5	Ostapiuk, Eufrozyna	South Haven, MN
5	Pakula, Benjamin	Dearborn, MI
5	Pastushenko, Tatiana	New Providence, NJ
5	Pechenyak, Bohdan & Olena	Philadelphia, PA
5	Petriv, Vsevolod	Malden, MA
5	Polec, Borys	Minneapolis, MN
5	Stefanyshyn, Nick	Islamorada, FL
1	Goras, Stephen	Jersey City, NJ

Total: \$3411.5

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“.

Вісті Фондації імені Івана Багряного

Березень 2014 року, ч. 162

Пізнання Івана Багряного триває

Іван Дзюба

Протягом кільканадцяти років Олександр Шугай вивчає спадщину Івана Багряного, сторінки його літературної та політичної біографії і пише про нього. Роман-дослідження О. Шугая „Іван Багряний, або Через терни Гетсиманського саду“ (1996) став ґрунтовною розповіддю про важливі етапи життя і творчої біографії І. Багряного. Але автор не вважав свою роботу закінченою з погляду як хронології, так і повноти матеріалів, він невтомно продовжував пошуки нових джерел та свідчень, не обмежуючись відомими текстами, заглиблювався в архіви, збирав забуті публікації в пресі, що стосувалися І. Багряного, листи його та до нього, їздив місцями його діяльності, розшукував людей, які знали його, брав інтерв'ю у сподвижників та продовжувачів його справи...

Так назбирався – скажу без перебільшення – величезний і нерідко унікальний матеріал, який потребував осмислення, укомпонування, а часом і з'ясування, – хоч нерідко й говорив сам за себе. Як результат самовідданої праці насамперед О. Шугая, зусиль видавництва „Смолоскип“ та допомоги багатьох людей, яким дорога пам'ять про І. Багряного, і звісно ж, Фонду ім. І. Багряного, і маємо оці дві книги, насичені текстовим та ілюстративним матеріалом і цінними документами.

Багато що тут публікується вперше. Окремо слід відзначити велику кількість світлин, які картинно показують різні сторони життя й побуту самого І. Багряного та багатство його товариських і громадських зв'язків у еміграційному середовищі, зрештою – і яскравий персоналітет цього середовища. Велику цінність має перепублікація маси розкиданих по різних газетах і часописах та відшуканих (а в іншому випадку приречених на забуття) рецензій, нотаток, відгуків тощо, які в сукупності своїй відтворюють атмосферу політичного і культурного життя, ідеологічної боротьби, особистих стосунків у діяльності.

Перша книга починається розділом „На розгляд „Особливої наради“...“. Автор вивчив архіви НКВД, що стосуються другого арешту І.

Багряного (про перший йшлося в його попередній книзі), і скрупульозно проаналізував слідчі матеріали, постанови про арешт, численні протоколи допитів І. Багряного та інших осіб, зводив, тощо (повертаючись також і до першого арешту). Він терпляче занурюється в езуїтську й занудну технологію творення „ворогів народу“ з українських інтелігентів: розплутування ниток їхніх „змов“ і читання в їхніх душах, фабрикування контрреволюційних організацій, залучення до „справ“ якомога більшої кількості „учасників“ з числа активних і яскравих творчих особистостей. Хто тільки не опинявся під прицілом „органів“, ким тільки не цікавилися ненаситні „особливі наради“! За всієї зловісної гротескності цієї картини, вона все-таки шизофренічно однамнітна, і автор мусить витлумачувати її нюанси та супроводжувати її своїми емоційними коментарями. У нерівному двобої з усесильною каральною машиною І. Багряний вів свою ризиковану гру (пізніше, в „Саді Гетсиманському“, він назве це методом „джиу-джитсу“: „намагатися перемогти удаваною покірністю та переведенням справи з головного шляху на дрібничкові манівці“), – визнавав несуттєве, заперечував суттєве, у чомусь програвав, у чомусь вигравав: головне – не зламатися, нікого не підставити під удар.

При першому арешті, 1932 року, він визнав був свою „вину“, але від поглядів своїх не відмовлявся (навпаки, сміливо декларував їх). Тепер заперечував причетність до підпільної контрреволюційної організації, натомість, згідно з відомим кліше, зізнавався, що „здійснював контрреволюційну діяльність на літературному фронті“ (лише!). Обплутаний свідченнями деяких фігурантів „справи“, мусив називати своїх „спільників“ та „надхненників“ у минулому, але згадував лише тих, кому, на його думку, це вже не могло зашкодити, хто вже був засуджений. А серед них були відомі письменники й науковці, з якими був у близьких стосунках.

Ситуація, звісно, дуже неоднозначна і радості не викликає, але автор знаходить аргументи на користь І. Багряного, докладно зупиняючись на показах, зібраних

проти нього, та на пізніших спогадах причетних до цієї „справи“ осіб, і пропонуючи власне „розслідування“.

Можна сказати, що тактика, яку обрав І. Багряний під час арешту й слідства: визнавати порівняно другорядне й заперечувати головні звинувачення – почасти допомогла йому.

Коли 1939 року влада зі своїх політичних міркувань вирішила на деякий час обмежити масштаби масових арештів, нове керівництво держбезпеки розпочало перегляд незакінчених справ, і вину І. Багряного визнано недоведеною. Його звільняють, і він живе в рідній Охтирці під наглядом.

Тим часом – війна, окупація. І. Багряний розпочинає видання газети „Голос Охтирщини“, потім знаходить зв'язок з українськими націоналістами, з УПА. Служити гітлерівцям він не хотів – так само, як і більшовикам. Цей період його життя й діяльності оповіданий у книзі не так докладно, як попередній, – певно, через недостатність документів та надійних свідчень.

Ширше висвітлено його перебування в Галичині, спілкування з українськими письменниками, участь у культурному житті Львова, контакти з УПА, причетність до обговорення програмових документів ОУН, яке означалося на Перших Великих Зборах УГВР принциповими змінами під впливом нового досвіду на східній Україні: переходом до концепції демократичного націоналізму замість націоналізму інтегрального.

Та, власне, центральною темою книги стає діяльність І. Багряного і української еміграції в перші повоєнні роки, в таборах Ді-Пі. Великий розділ присвячено періодові перебування І. Багряного та багатьох інших видатних персонажів еміграції в Новому Ульмі, що був найбільшим центром їхнього тимчасового поселення. Тут опинилися тисячі втікачів з СРСР, серед яких було багато літераторів, мистців, науковців, у тому числі й тих, чий імена нині посіли гідне місце в історії української культури. За тяжких матеріальних і побутових умов та неминучих психологічних стресів еміграція зуміла налагодити досить насичене мистецьке й літературне життя, видавничу й освітню діяльність, не кажучи вже про активність різних політичних груп.

Маємо свого роду психологічний парадокс: здавалося б, після пережитої кожним особистої катастрофи, що була частиною спільної трагедії, історичної поразки українства, бачимо не депресію, а навпаки – вибух творчої енергії і роботу на перспективу. Почасти можна пояснити це, скажімо, трьома чинниками. Перший – велика концентрація активної інтелігенції, яка, потрапивши в світ політичної свободи, зітхнувши нарешті вільно, відчула смак нескучної творчості. Другий – ця патріотична інтелігенція жила почуттям відповідальності за долю української культури і прагнула використати перебування у вільному сві-

Щиро дякуємо за підтримку Фондації!

Від часу появи попередньої сторінки Фондації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі особи:

1,000 дол. – **Василь Стан** (з них по 250 дол. для журналу „Бористен“ та газети „Промінь „Просвіти“ в Кривому Розі, а решту – на потреби Фондації); **450** дол. – **Оксана Мос-тович** (з них по 200 дол. для журналу „Березіль“ в Харкові та журналу „Бористен“ і на книгу „Діаспора пам'ятає“, що її готує журнал, та 50 дол. на потреби Фондації); **430** дол. – **Віктор Рудь** на пресовий фонд журналу „Бористен“; **250** дол. – **Юрій і Оля Татарки** (з них 200 дол. на конкурс української мови, а решта – для Фондації); **200** дол. – **Галя Бистрицька** в пам'ять брата Євгена Кальмана; по **100** дол. – **Валентина Чудовська, Рома і Юрій Темницькі та Розалія Бойко** в пам'ять її чоловіка в 10-ту річницю смерті (з них 75 дол. – для Фондації та 25 дол. на видання книги „Діаспора пам'ятає“; **75** дол. – **Роман Воронка** та **55** дол. – **Степан Феденко** (з них 30 дол. на книгу „Діаспора пам'ятає“ та 25 дол. – для Фондації).

Управа Фондації щиро дякує всім жертводавцям й прохає і далі підтримувати Фондацію своїми пожертвами в цей тяжкий час в Україні на видання газет, журналів та книг, які пробуджуватимуть український народ, щоб він дбав про свою мову, історію та державу та обирав гідних осіб до уряду України, що дбатиме про його добробут!

ті для збереження та множення її здобутків, для розвитку нових її форм. І третє – ці люди вірили в своє повернення на Україну – коли не в особисте повернення, то в майбутнє вільної України. Це, здавалося б, найпарадоксальніше – уявімо: Німеччина в руїнах, пів Європи в руках Сталіна, по таборах Ді-Пі шастають офіцери радянських спецслужб, налаштовані силоміць повертати втікачів „на родину“, а вони підтримують себе ілюзіями? Певно, й ілюзії рятували від розпачу. Та, мабуть, головним було інше: мавши досвід життя в СРСР, вони не могли повірити у довготривалість цього нелюдського режиму і всією душею ждали його фіяско.

(Продовження в наступному випуску)

Двотомник Олександра Шугая про Івана Багряного

У видавництві „Смолоскип“ у Києві у кінці 2013 року вийшли друком дві великі книги (кожна понад 1,000 стор.) „Іван Багряний, нове й маловідоме: есеї, документи, листи, спогади, нотатки і факти“, які зібрав і упорядкував представник Фондації ім. Івана Багряного Олександр Шугай – поет, прозаїк, есеїст і перекладач. Він є автором багатьох книг.

Про І. Багряного він видав роман-дослідження „Іван Багря-

ний або Через терни Гетсиманського саду“, упорядкував збірник творів І. Багряного „Під знаком скорпіона“, „До Ворскли по рибу“, двотомник „Вибрані твори Івана Багряного“ з авторськими перед-мовами.

Він є лавреатом премій ім. І. Багряного „Благовість“ та ім. Володимира Винниченка. Вступне слово до вищезгаданого двотомника книг написав Іван Дзюба. Вгорі містимо частину його вступного слова.

Дописи і листи до Фондації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

СПОРТ

Хроніка Паралімпіади-2014: 7-11 березня

Учасники збірної України на Паралімпіаді-2014. (Фото: Комітет спорту інвалідів України)

7 березня

Біатлоніст Михайло Ткаченко – єдиний український спортсвець, який вийшов на урочисту ходу команд під час церемонії відкриття Паралімпійських ігор у Сочі. Він їхав у візочку, до якого був прикріплений національний прапор України. Глядачі зустріли українця привітальними вигуками і оплесками. Російські телекоментатори ніби не помітили цього протесту. Решта збірної України не брала участь у ході на знак протесту проти подій у Криму – українські паралімпійці вимагали виведення військ з півострова до початку ігор. Спершу українці хотіли взагалі залишити ігри.

8 березня

Український біатлоніст Віталій Лук'яненко виграв золоту медаль у чоловічих спринтерських біатлон-

них перегонах серед спортсменів з порушенням зору.

Срібним призером став Максим Яровий в перегонах на 7.5 кілометрів на візках. Три бронзові медалі вибороли в перегонах на 6 кілометрів Олена Юрковська – на візках, Юлія Батенкова – стоячи і Оксана Шишкова – на перегонах учасниць з вадами зору.

Після чоловічих змагань у біатлоні серед спортсменів з вадами зору на гірську трасу піднявся президент Росії Володимир Путін, щоб особисто потиснути руку росіянинові Миколі Полуніну, який мав стати переможцем. В. Лук'яненко випередив росіянина і В. Путін не захотів його вітати.

9 березня

Збірна України здобула своє друге золото: Людмила Павленко була першою в лежачих перегонах сидячи на 12 кілометрів. Американка Оксана Мастерс приїхала на 22 секунди пізніше. Росіянка Світлана Коновалова здобула бронзу.

10 березня

Українка Юлія Батенкова виграла срібну медаль у лежачих перегонах стоячи на дистанції 15 кілометрів клясичним стилем. Вона прогнала шведку Гелен Ріпі 3.9 секунди. Третьою фінішувала росіянка Анна Міленіна.

11 березня

У Сочі завершилися жіночі біатлонні перегони на 10 кілометрів для спортсменів з порушенням зору, в яких бронзову медаль здобула українка Оксана Шишкова. У цій дисципліні брали участь чотири жінки – по дві з України та Росії.

Людмила Павленко знову взяла високу нагороду – цього разу бронзову медаль у біатлоні (середня відстань). Олександра Кононова здобула для України срібну медаль.

Вдруге найвищу нагороду здобув Віталій Лук'яненко, якому не було рівних у біатлоні на відстані 12.5 кілометра. Через падіння зійшов з траси Анатолій Ковалевський, котрий був першим впродовж гонитви.

Прес-служба
Національного паралімпійського
комітету України

ЗБОРИ

194 ВІДДІЛУ УНС

П'ятниця, 28 березня 2014 року

Нью-Йорк, Н. Й. – Річні збори 194 Відділу УНСоюзу „Свобода” відбудуться в п'ятницю, **28 березня** 2014 року, о год. **2:00** по пол. в приміщенні Тов. „Самопоміч”, **98 Друга Авеню, Нью-Йорк, Н.Й.** Запрошуємо всіх членів до участі.

За управу:

Олександра Юзенів,
голова
Оксана Лопатинська,
секретар

З нагоди проголошеного ООН Міжнародного дня рідної мови за підтримки Постійного представництва України до ООН

Світовий Конгрес Українців

та

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

запрошують всіх взяти участь в урочистому відзначенні 200-ліття Тараса Шевченка в приміщенні Організації Об'єднаних Націй.

Тарас Шевченко: борець за рідну мову, самовизначення народів, людські права та соціальну справедливість

НОВА ДАТА: 27-го березня 2014 • 3:00 – 6:00 пополудні

Заля Економічної та соціальної ради (ECOSOC Chamber)
Організація Об'єднаних Націй – Нью-Йорк

У програмі з нагоди 200-річчя від дня народження народного поета України:

- Слово Генерального Секретаря ООН Бан Кі-муна
- Слово Президента 68-ої сесії Генеральної асамблеї ООН Джона В. Еша
- Слово Президента Світового Конгресу Українців Євгена Чолія
- Слово Президента Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Ориси Сушко
- Доповідь професора Торонтонського університету д-ра Максима Тарнавського
- Виступи хору „Прометей” з Філадельфії, Братів Добрянських, вокального дуету Людмили Грабовської і бандуристки Алли Куцевич та читання творів Шевченка у виконанні Софійки Зелик і Ксені Ференцевич
- Ведучий - Петро Фединський, перекладач „Кобзаря” на англійську мову •

Просимо прийти у вишиванці!

Раніше зголошеним не треба знову реєструватися. Принімаємо додаткові зголошення до 20-го березня е-поштою на адресу: ukrainersvprday@gmail.com

У день імпрези просимо прибути на місце до ООН не пізніше 2:30 пополудні. Увійти до будинку ООН від першої авеню при 47-й вулиці.

Україна і імперія...

(Закінчення зі стор. 5)

Міністерство закордонних справ Росії засудили цю постанову як нерозважливу, що, однак, не змусило депутатів відкликати своє рішення.

В Україні дії російських парламентаріїв вкрай збудили суспільно-політичну думку та розцінювалися як замах на порушення територіальної цілісності і суверенітету держави. Дмитро Павличко, голова Комісії Верховної Ради з питань закордонної політики, назвав постанову парламенту Росії актом, що дорівнює оголошенню війни.

Реакція української виконавчої гілки також була вельми рішучою. З заявами протесту перед цілим світом виступили Президент Л. Кравчук, Президія Верховної Ради, міністерства оборони та закордонних справ. У відповідь багато країн світу, зокрема Сполучені Штати Америки, Велика Британія, Італія, а також Рада Безпеки ООН, засудили постанову парламенту Росії як таку, що суперечить міжнародним договорам.

Незважаючи на дипломатичну поразку 1993 року, ідея „імперської величі” в Росії не вмерла. Про це зокрема засвідчила заява російського міністра закордонних справ Андрія Козирева, в якій він запропонував „російську доктрину Монро”, що поширювалася б на „близьке зарубіжжя”, тобто на всі території колишнього Радянського Союзу. Пропозиція А. Козирева імпонувала політичним поглядам росіян: у 1999 році 85 відсотків росіян висловилося за відновлення „великої імперії” і тільки 7 відсотків з цим не погодилися.

Наступний виклик українсько-російським взаєминам Росія створила, коли 29 вересня 2003 року, не повідомляючи Україну, почала будувати дамбу від півострова Тамань в напрямку українського острова Тузла. Цей акт, який загрожував використанню Україною Керченської протоки, шкодив українським правам на Озівському морі та ставив під сумнів суверенітет держави над Тузлою, викликав швидку і рішучу реакцію Києва. Вже 10 жовтня біля острова з'явилися українські військові човни, важка зброя та літаки. Рішуче за оборону кордонів України висловився тодішній Президент Леонід Кучма, який заявив, що „якщо Росія буде дамбу в наших територіальних водах, ми повинні вжити силу”. Верховна Рада України, зі свого боку, 369 голосами прийняла резолюцію, у якій засудила дії Росії як „недружні акти, які змушують Україну переглянути її сучасні взаємини з Російською Федерацією”.

Війна слів продовжувалася. У газеті „Столічні новості” за 21 жовтня 2003 року можна прочитати про заяву керівника російської Президентської адміністрації Олександра Волошина, котрий сказав, що „Росія ніколи не залишить Україну Керченську протоку... і, якщо треба, зробить все можливе і неможливе, аби відстояти свою позицію... Якщо буде потрібно, ми скинемо туди бомбу”.

Розмову про українсько-російську конфронтацію мав оглядач російської газети „Ізвестія” Борис Пастернак з Президентом Л. Кучмою. „Ми розуміємо, – сказав український провідник, – що у

декого в Росії є спрага імперського самоствердження... Про звичайну, усім пам'ятну імперію говорити незручно – то заговорили про „ліберальну”, демократичну” ... Як і слід було очікувати, чергове зазіхання на наші інтереси і нашу гідність помітно згуртувало мешканців України... Тузла явно служить справі консолідації української політичної нації. Але такі способи консолідації, при всій їхній ефективності, – не наш вибір. Ми хотіли б консолідуватися і ми будемо консолідуватися на іншій, більш спокійній, більш творчій основі – на основі мирного розвитку нашої державності, на основі спільної турботи про економічний ріст”, – наголосив Президент Л. Кучма.

Незабаром Росія припинила будувати дамбу і до кінця року між Україною і Росією настало тимчасове замирення. Та й цього разу не надовго. Перервала короткий спокій зустріч НАТО в Букарешті. Оскільки Україна була одним з кандидатів на приєднання до Пляну дій щодо членства в Альянсі, в Росії проти цього виникла буря імперської істерії, погрози і критики. 7 квітня 2008 року російська газета „Коммерсант” повідомила, що на закритому засіданні Ради „Росія-НАТО” Президент РФ Володимир Путін погрожував, що у разі вступу України до Північноатлантичного Альянсу вона може припинити існування як єдина держава... Зокрема Росія може анексувати (насилницьким способом приєднати до себе) Крим і Схід країни. Щоб не допустити НАТО до кордонів Росії, В. Путін „пообіцяв вжити адекватних заходів”. Звертаючись до Президента США Джорджа Буша, В. Путін дозволив собі сказати, що „Україна – це навіть не держава! Що таке Україна? Частина її території – це Східня Європа, а частина, і значна, подарована нами”.

Заява Президента Росії викликала цілий вихор заяв російських журналістів і політиків проти суверенного права України творити власну політику. Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров заявив в інтерв'ю для Радіо „Ехо Москви”, що Росія буде „робити все, щоб не допустити прийняття України і Грузії в НАТО”.

А начальник Генштабу збройних сил Росії Юрій Балуєвський заявив: „Однозначно, Росія вчинить дії, спрямовані на забезпечення своїх інтересів поблизу державних кордонів. Це будуть не тільки військові заходи, це будуть заходи іншого характеру”.

У відповідь на божевільну метушню російської преси та високопосадовців довкруги питання України і НАТО Міністерство закордонних справ України зробило наступну заяву, датовану 12 квітня 2008 року:

„МЗС України серйозно стурбоване оприлюдненими останніми днями заявами офіційних осіб Російської Федерації щодо України.

Заяви високопосадовців Російської Федерації мають відвертий антиукраїнський характер, піддають сумніву територіальну цілісність України і є прямим втручанням у її внутрішні справи. Ще раз наголошуємо: Україна – незалежна держава і самостійно визначає свою внутрішню і зовнішню політику, спрямовану на забезпечення і захист своїх власних національних інтересів.

В основі зовнішньополітичного курсу України – поглиблення рівноправних та партнерських взаємин з усіма країнами, передусім з сусідніми, у відповідності до загально визначених норм міжнародного права, зокрема Статуту ООН. Прагненням зміцнити міжнародний мир і безпеку керувалася наша держава, відмовившись від третього у світі ядерного арсеналу. Зі свого боку, ядерні країни, у тому числі і Російська Федерація, надали Україні гарантії безпеки, закріплені у Будапештському Меморандумі 1994 року.

Абсолютно неприйнятним є те, що Російська Федерація, як одна зі сторін згаданого Меморандуму та постійний член Ради Безпеки ООН, на яку покладається відповідальність за підтримання міжнародного миру і безпеки, вдається до недружніх кроків щодо України, ставить під сумнів її територіальну цілісність і суверенне право приймати рішення щодо власного зовнішньополітичного вибору. У такій ситуації стає дедалі очевиднішим, що євроатлантичний вибір України – єдиний спосіб гарантувати безпеку нашої держа-

ви. Отже, Україні належить якнайшвидше інтегруватися до НАТО як основи системи колективної безпеки.

МЗС України вимагає від російської сторони припинити практику погроз щодо України і дотримуватися положень Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною та Російською Федерацією. Цей Договір передбачає, зокрема, зобов'язання щодо взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування загрози силою та невтручання у внутрішні справи.

Україна вживатиме всіх необхідних заходів, передбачених міжнародним правом, для захисту свого суверенітету та незалежності”.

Після цієї заяви МЗС України ситуація дещо заспокоїлася, в українсько-російських взаєминах настав черговий етап відносного спокою. Як бачимо з агресивних дій Росії в Криму – знову не надовго. Імперські амбіції Москви залишаються великою небезпекою для державної незалежності України, і більше того – для всього демократичного світу.

Ігор Чмола: „Краса української вишивки”

Передаючи цю книгу-альбом на зберігання в Бібліотеці Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології в Києві, видатний мистецтвознавець України Тетяна Кара-Васильєва у супровідній замітці написала:

Книга справляє велике враження і перш за все тим, що дуже щиро, тепло і з великою любов'ю написано про дорогу людину – Ігоря Чмолу, який все своє життя присвятив вивченню і дослідженню української вишивки, сприяв пропаганді її в різних куточках світу, своїми виступами і художніми виставками доводив її красу. Зворушливі фото родини, на яких всі вбрані у вишивані сорочки, з рушниками, серветками, які оздоблюють оселю. Це відразу дає відчуття, що вишивка живе повнокровним життям, дає можливість відчувати генетичний зв'язок з Україною. Адже вишивка в Україні ніколи не була просто оздобленням одягу чи предметів домашнього вжитку. Це завжди було мистецтво високої духовної наснаженості, мистецтво оригінального бачення світу. У взорах вишивки майстри відбивали свої думки, мрії, своє прагнення до прекрасного, відбивали красу оточуючого світу.

Важливою перевагою книги є те, що подано зразки вишивки з усіх історико-етнографічних регіонів України, які дбайливо вивчав і відшивав п. Ігор. Це дає змогу не лише відчутти різноманітність і красу вишивки як полтавської, київської, поліської, гуцульської тощо, а підкреслює соборність України, її єдиний духовний організм, який до сьогодні зберігає і продовжує традиції шитва кожної місцевості. Велика шана тим людям, і в першу чергу Ігорю Чмолі, які далеко від України, продовжують вивчати мистецтво української вишивки, пропагують і доносять до глядачів її красу і неперевершеність.

Тетяна Кара-Васильєва, доктор мистецтвознавства, член-кореспондент Академії мистецтв України, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка

Текст альбому українською й англійською мовами.
210 кольорових сторінок зразків вишивок
з 21 регіону України. • Тверда обкладинка.
Ціна 65.00 ам. доларів з доставкою. • Чеки виписувати на:
Olha Czmola і надсилати на адресу:
Olha Czmola
c/o Olena Czmola-May
67 Orchard Place, Buffalo, NY 14218
Tel.: 412-480-5488 E-mail: ukremb@verizon.net

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Tel.: 908-508-1728 • Fax: (973) 292-0900
e-mail: swelhasch@gmail.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

**Реклама – ключ
до успішного бізнесу!**

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899**

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel
• У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
• Візові послуги до України (без запрошення).
• Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
• Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

**УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА**

**48-і Річні
Збори членства**

відбудуться

в Українському Народному Домі
при 142 Second Avenue, New York, NY

в неділю, 30 березня 2014 року,
о 2-й год. пополудні

**Щоб розмістити рекламу у „Свободі“,
телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040**

**УВАГА ПОКУПЦІ!
APON DVD and CD**

ПРОСИМО ЗАМОВЛЯТИ
DVD - Революційні Події на
Майдані, Київ 2014 р.
Ціна \$25.00 - Апон платить за
пересилку (first class).
Вітаємо українські крамниці
в США та Канаді

Apon Music and Video
PO Box 3082
Long Island City, NY 11103
Tel.: 718-721-5599

**Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.**
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	---	---

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності
Spanish-American Institute
служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org
SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів	ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів	ДОЛЯРИ Пересилка і доставка	ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
--------------------------------------	--	---	-----------------------------

15 років в бізнесі чесною і добросовісною праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пакочок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

Кров Майдану...

(Закінчення зі стор. 4)

муються місцеві силові структури. Великою мірою усе це є, передусім, сумним наслідком недоугої та безвідповідальної політики Києва, який похашцем пролонгував російську військову присутність в Криму, не зваживши при цьому на слушні застереження експертів.

Поточна ситуація в Криму має надвисоку динаміку – спроби розхитати ситуацію, спровокувати українську сторону на застосування зброї у відповідь на різноманітні прояви агресії з боку опонентів відбуваються безперервно. Тож коли можна бути говірливим про, принаймні, зменшення напруги наразі невідомо. Очевидно, що Кремль, щонайменше, багато в чому серйозно прораховався. Як би не намагалися його офіційні представники показувати впевненість і непохитність, очевидним є те, що режим зазнає чималих політичних, економічних та іміджевих втрат – внутрішніх, серед найближчого пострадянського оточення, й у світі в цілому. Отже, Москва потрапила у створену нею самою пастку і тепер перебуватиме у пошуках виходу з цієї халепи, передусім піклуючись про „збереження обличчя“.

Російська авантюра завдала жорсткого удару по справі нерозповсюдження ядерної зброї. Будучи одним з держав-гарантів територіальної цілісності України згідно з Будапештським меморандумом 1994 року, РФ грубо порушила власні зобов'язання, чим засвідчила нікчемність міжнародних гарантій в ядерній царині, додаючи тим самим додаткових аргументів державам-пошукачам ядерного статусу.

Виникли реальні передумови повернення Європи, та й решти західного світу до нової конф-

ронтації між Сходом, в особі Російської Федерації, та Заходом. Досить очевидно вже зараз виглядає нова геополітична конфігурація, де Україна виглядає новим кордоном і форпостом західного світу. Ця нова обставина безперечно суттєво вплине на військово-політичне планування.

Зрештою, сама Україна отримала натомість жорсткий, але дуже необхідний урок і, без сумніву, буде зовсім по-іншому ставитися до забезпечення своєї національної безпеки. Адже, як справедливо колись зазначив Віліям Черчіль, „більш за все росіяни захоплюються силою, й немає нічого, до чого б вони мали менш пошани, як до воєнної слабкості“.

Проте гарячкові заяви деяких політичних українських діячів про необхідність негайного виведення ЧФ з території України, денонсації Харківських угод, вступу до НАТО справляють враження не більше, як відверто дешевого популізму на старті майбутньої президентської кампанії. Адже зрозуміло, що чисельність сухоподільних частин ЧФ РФ, скоріш за все, тепер лише збільшиться і будь-які спроби України змінити status quo здатні лише призвести до погіршення ситуації. Загнаний в кут хижак стає ще більш небезпечним. Остаточне розв'язання проблеми ЧФ потребує не подальшої конфронтації, але копіткої попередньої роботи та ґрунтовного плану практично здійснених і всебічно забезпечених дій.

Д-р Володимир Чумак був радником з українських політичних та військових питань Посольства України у США. Він – експерт з проблем сучасної кризи в Україні, автор монографії „Ядерна стратегія США: від перевершення до нерозповсюдження“ (видання Національного інституту стратегічних досліджень, 1999).

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

У зв'язку з тим, що витрати на друк і доставку „Свободи“ поштою коштують 110 дол. за число, з 1 грудня змінилися ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол.* на рік для всіх

* Ціна передплати електронної версії зменшилася з 65 до 40 дол.

Передплатити можна кредитовою картою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи“ коштуватиме всього на 5 дол. більше (щоб отримати цю знижку, треба телефонувати до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

Ділимося сумною вісткою, що 5 березня 2014 року, після короткої недуги відійшла у вічність наша найдорожча Мама, Бабуся і Прабабуся

св. п.

Єфросинія Принада

нар. 3 серпня 1924 року в Лісько - Лукавиці, біля Перемишля, колишня підпільниця - зв'язкова УПА „Біла“ і в'язень польських тюрем.

Парастас відбувся в суботу, 8 березня 2014 року о год. 7-ій веч. в Hines-Rinaldi Funeral Home, Silver Spring, MD.

Похоронні відправи відбулися в понеділок, 10 березня 2014 року, о год. 9-ій ранку в Помісній Українській Католицькій Церкві св. Тройці, Silver Spring, MD, а опісля тлінні останки були перевезені на цвинтар св. Андрія Первозваного в South Bound Brook, NJ.

Горем прибиті:

- доньки - Христина з дітьми Мартою і Данилом та внуками Матвійком і Софійкою
 - Богданна з чоловіком Джаном і сином Андрієм
- дальша родина та друзі в Україні та Америці.

Вічна їй пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПAM'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

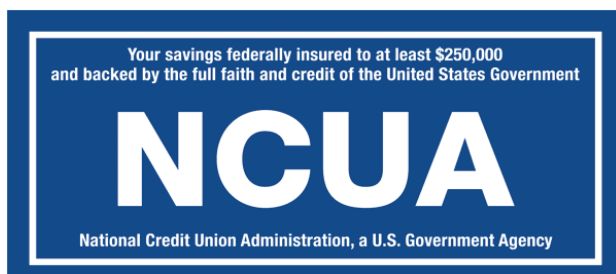
SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.